

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1999

Número 143

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 23 de febrer del 1999, a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 903/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a enquestes contestades per professors de centres públics. 6230
 - 2) RGE núm. 904/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a enquestes contestades per professors de centres concertats. 6230
 - 3) RGE núm. 894/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica dels habitatges turístics de vacances en sòl rústic. 6232
-

- 4) RGE núm. 795/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a estudiants i professors de música que es gelen de fred a la delegació del Conservatori de música de Menorca. 6233
- 5) RGE núm. 875/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a impacte de les cabres sobre el medi a l'illa d'es Vedrà. 6234
- 6) RGE núm. 905/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a enquestes contestades per pares de centres públics. 6231
- 7) RGE núm. 895/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunions de la Comissió Mixta de Mallorca per a l'estudi i l'avaluació d'habitatges turístics de vacances. 6235
- 8) RGE núm. 896/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedient 21/99 de la Conselleria de Presidència. 6236
- 9) RGE núm. 822/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a subvenció al diari Balears durant els anys 1997 i 1998. 6236
- 10) RGE núm. 906/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a enquestes contestades per pares i mares de centres concertats. 6231
- 11) RGE núm. 897/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compareixença del president en comissió. 6237
- 12) RGE núm. 907/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conclusions de les enquestes contestades per professors de centres públics. 6238

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 660/99, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió i resultats de quatre anys de Pla d'ordenació de l'oferta turística (POOT) de Mallorca. 6240

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 163/99, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a desistiment de la creació de la posada en marxa i gestió d'una oficina d'informació educativa. 6249
- 2) RGE núm. 513/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a cans perillosos. (Ajornada) 6256

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam aquesta sessió plenària. El primer punt fa referència... Sí?

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, Sr. President, per una qüestió d'ordre. El Grup Popular demanàriem que la proposició no de llei que s'havia de veure avui horabaixa sobre cans perillosos, fos ajornada.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Salom, per ajornar un punt de l'ordre del dia fa falta el vot favorable de la majoria de la Cambra, en tot cas, vostè el que pot fer, com que la proposició no de llei és del Grup Parlamentari Popular, és retirar-la. Però per ajornar, fa falta que el Ple es pronunciï.

I.1) Pregunta RGE núm. 903/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a enquestes contestades per professors de centres públics.

I.2) Pregunta RGE núm. 904/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a enquestes contestades per professors de centres concertats.

I.6) Pregunta RGE núm. 905/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a enquestes contestades per parets de centres públics.

I.10) Pregunta RGE núm. 906/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a enquestes contestades per parets i mares de centres concertats.

Passam idò a veure l'ordre del dia fixat. El primer punt fa referència a preguntes, i la primera és relativa a enquestes contestades per professors de centres públics, que formula el diputat Sr. Andreu Crespi. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, Sr. President. Abans d'entrar en la pregunta en concret, una qüestió d'ordre: Demanaria, si és possible, que s'agrupassin les preguntes 1, 2, 6 i 10, que per raons reglamentàries cadascuna tracta d'un tema, però en el fons totes elles són conjuntes, i la número 12, que forma part d'un altre bloc semblant, ja que no es poden introduir preguntes que es veuran a altres sessions parlamentàries, que quedàs ajornada junt amb les altres pel proper dia.

Sr. Lletrat, comprenc que li complica una mica l'existència, però...

EL SR. PRESIDENT:

No, el que passa és que les preguntes, a diferència de la resta, no poden quedar ajornades; és a dir, o es retira o no es retira.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Bé, idò no he dit res. Agrup aquestes, i la número 12 quedarà al seu lloc.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Així, si no hi ha cap inconvenient, Sr. Conseller, veuríem ja de tot d'una les preguntes números 1, 2, 6 i 10. És així?

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Exactament, preguntes que tracten, i simplement pregunten una xifra que és el nombre de respostes rebudes per la Conselleria en relació amb l'enquesta que fa més d'un any, una vegada rebudes les transferències, la Conselleria va adreçar per un costat als professors de centres públics i concertats, i als parets també d'aquests mateixos centres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, fa referència, si em permet, perquè almenys quedi constància de les preguntes al *Diari de Sessions*, fa referència la pregunta número 1 a enquestes contestades per professors de centres públics, la pregunta número 2 a enquestes contestades per professors de centres concertats, pregunta número 6 a enquestes contestades per parets de centres públics, i pregunta número 10 a enquestes contestades per parets i mares de centres concertats. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Els nombres absoluts són d'enquestes contestades per part de parets i mares de 5.133, i per part de professors de 523.

Jo no li puc contestar en cap cas si són professors que fan feina a centres públics i a centres concertats, perquè no demanàvem la identificació dels professors. A més jo quan els adreçava l'enquesta els garantia, com és natural, la confidencialitat. Així també es feia amb els parets, però amb els parets, al revés dels professors, li puc dir que d'aquestes 5.133 enquestes contestades hi ha un 45% que supos que són de parets de centres concertats, i un 55% que són de parets de centres públics, perquè a l'enquesta les preguntes 6 i 7 es demanava si el seu fill estudia a un centre concertat, contesti; i a la següent si estudia a un centre públic contesti. Per aquesta dada, que en res crec que altera la confidencialitat de la resposta, sé que hi havia aquest percentatge: 45% concertada, 55% pública.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, Sr. President. Agraesc la resposta, i supos que quan entrem en la valoració, pregunta que queda en darrer lloc, podem entrar un poc més en el fons de la qüestió, però en qualsevol cas hem de tenir en compte que en aquesta comunitat autònoma hi ha uns 150.000 alumnes, si suposam que 2 alumnes per família, són 75.000 famílies, més o manco, nombres grossos, 5.000 respostes és una pobra resposta a una iniciativa de la Conselleria. Ho vàrem dir en el seu dia. I realment 523 professors sobre 5.000 i busques de professors de l'ensenyança pública, i uns 2.000 i busques de l'ensenyança concertada, del mateix ordre de pobresa.

Jo crec que aquesta va ser una mala iniciativa, que naturalment ha tengut una pobra resposta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Segurament en termes absoluts sí que -no són 150.000, però és igual, són 139.000-, en termes absoluts sigui així; en termes estadístics, tot i que no es tractava de dur la ciència estadística, perquè hi ha altres factors. Jo crec que en termes estadístics és una bona mostra. En qualsevol cas insistesc que el motiu fonamental que es remetés aquesta enquesta als pares i als professors no era precisament l'enquesta, i no ho era en el cas dels pares, sinó que era comunicar als pares el fet que s'havia assumit per part de la Comunitat Autònoma la transferència, i comunicar als pares i als professors que nosaltres teníem una sèrie d'idees per modificar l'educació dels seus fills, i que en qualsevol cas, sense voluntat -perquè no ho era- de fer una enquesta absolutament correcta des del punt de vista científic i estadístic; nosaltres sí que volíem, amb un llenguatge senzill, aprofitar per demanar una sèrie de qüestions per les quals demanàvem per qui volgués resposta.

Però el motiu principal d'aquella carta no era l'enquesta, que era per així dir-ho un annex; el motiu principi era la carta meva on els comunicava un fet que jo crec que era importantíssim, històric, i que molts de pares especialment, que supòs que per altre mitjà no se n'assabentarien, crec que tenien dret a assabentar-se que a partir de l'any passat l'educació dels seus fills estava a part de les seves pròpies mans, de la Comunitat Autònoma, i no en mans de l'Estat.

I.3) Pregunta RGE núm. 894/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica dels habitatges turístics de vacances en sòl rústic.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 3, relativa a problemàtica dels habitatges turístics de vacances en sòl rústic, pregunta que formula el diputat Sr. Francesc Triay, del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Turisme, li faig aquesta pregunta com a responsable de l'administració turística a Mallorca, ja que correspon a la Conselleria de Turisme tot el que fa a l'autorització i funcions en matèria d'habitatges turístics vacacionals. I en relació a l'illa de Mallorca, li vull demanar si la Conselleria de Turisme en aquests no sé quants, mil i busques expedients que el darrer dia va explicar que tenia en tràmit de legalització d'habitatges turístics vacacionals, té en compte que els que puguin estar situats en sòl rústic, que m'imagin que deuen ser molts, els que són legals, per tant els que tenen llicència, autorització, cèdula d'habitabilitat etcètera, la tenen -llevat d'excepcions, però crec que no n'hi deu haver cap- per a l'ús d'habitatge familiar. I clar, l'ús d'habitatge familiar és un ús que està sotmès a un tipus d'autorització diferent de l'ús turístic, que és un ús que en el seu cas estaria sotmès a la declaració d'interès general o d'interès social en el seu moment; i per tant, si la Conselleria de Turisme té en compte que aquests habitatges existents no tenen autorització urbanística per a ús turístic, sinó només per l'ús d'habitatge familiar propi. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Triay, yo, si entiendo bien, porque tal como está aquí formulada la pregunta, yo creo que ahora usted la varía un poco, sostiene que el uso de vivienda familiar en suelo rústico no permite el uso turístico. Yo creo que sí, está condicionado pero lo permite. Y lógicamente ésta es una cuestión que tiene que dilucidar la autoridad urbanística competente, y en la cual nosotros, en nuestras licencias siempre vienen condicionado a eso, pero no sólo en viviendas turísticas vacacionales, sino en cualquier otro tipo de establecimiento que requiera autorización turística. Nuestra autorización previa siempre está condicionada lógicamente a la obtención de la licencia municipal correspondiente. Por consiguiente, ése es un tema que no tenemos que tratar directamente, sino lógicamente indirectamente. Creo que con esto me he explicado suficientemente bien. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

El que no em dec haver explicat som jo; o potser he donat per entesa alguna qüestió prèvia. M'estic referint als habitatges turístics vacacionals sotmesos a un procés de legalització, per tant als habitatges que -vostè va dir que eren 1.107 sol·licituds- a l'empara d'una disposició transitòria o addicional, per tant habitatges existents, i aquests habitatges que existeixen estan, en el cas que tenguin llicència i estiguin autoritzats, estan autoritzats per l'ús d'habitatge, no per l'ús turístic. L'ús turístic no està permès, perquè estan exclusivament d'acord amb un article de la Llei del sòl rústic, que fa referència a l'ús d'habitatge familiar, i per tant l'ús turístic, que potser que la Conselleria de Turisme a través d'aquest decret pretén autoritzar, és un ús que urbanísticament, l'autoritat urbanística no ha autoritzat, ni ha fet cap dels tràmits per a aquesta autorització.

Per tant, jo li deman aquesta qüestió com se la planteja la Conselleria de Turisme, perquè aquesta problemàtica dels habitatges vacacionals en sòl rústic en cap moment no està plantejada en el decret, ni la Llei de sòl rústic balear, ni la Llei estatal de sòl autoritzen un ús d'allotjament turístic en sòl rústic per una autorització d'habitatge familiar. A les Illes Balears tenim dues excepcions, però només aquestes, que són els que estan emparats pel decret d'agroturisme o pel decret de turisme rural, que explícitament diuen aquests decrets que suposarà la declaració d'interès social el compliment d'unes determinades condicions. Però no així el decret d'habitatges vacacionals. Per tant, li planteig la qüestió que aquests habitatges, que estan tramitant en aquest moment una continuïtat d'una activitat que fins a aquest moment era no reglada, no disposen d'autorització urbanística per introduir aquest ús; i per tant, si Turisme ho té en compte.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. En el decreto de viviendas vacacionales, en el anejo 1, la primera condición que pedimos es se presente un certificado municipal que acredite la inexistencia de expediente disciplinario incoado contra las viviendas que se van a destinar a esta actividad. Damos por supuesto que eso significa que las viviendas están ejerciendo una actividad para la que están facultadas urbanísticamente, y amparadas por la licencia municipal. Si eso no es así, como usted me está diciendo, pues no lo sé, pero realmente y jurídicamente parece que éste era argumento suficiente, condición necesaria y suficiente. Es todo lo que le puedo contestar. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 795/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a estudiants i professors de música que es gelen de fred a la delegació del Conservatori de música de Menorca.

Passam a la següent pregunta, relativa a estudiants i professors de música que es gelen de fred a la delegació del Conservatori de música de Menorca, presentada pel diputat Sr. Josep Portella, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Es gelen de fred en l'hivern els dies que fa fred, lògicament, els dies que fa bon temps no passen aquest captiveri. En relació a la problemàtica de la delegació a Menorca del Conservatori de música es varen presentar tres preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple, dues de les quals, presentades pel Grup Socialista, es varen veure la setmana passada; una altra pregunta l'havia presentada aquest diputat, i vaig esperar la setmana passada conèixer la resposta del conseller de Cultura, per veure si retirava la pregunta presentada també per aquest grup, o la mantenia.

Com podrà comprovar el conseller de Cultura, s'ha mantingut la pregunta, perquè les explicacions donades la setmana passada no ens varen satisfer suficientment per retirar-la. L'any 1987 es va firmar un conveni entre el Govern balear i l'Ajuntament de Maó, pel qual l'Ajuntament de Maó cedia durant 30 anys una ala de l'edifici del claustre del Carme al Govern balear; i el Govern balear per la seva part adequava aquest edifici a les necessitats del Conservatori. Des de l'any 1987 el Govern balear..., bé, els problemes d'energia elèctrica, que tenen una influència directa en la manca de calefacció, i també en talls d'energia bastant freqüents al Conservatori, aquests problemes neixen per la situació en què es troba el subministrament i l'actuació del Govern balear, perquè el conveni firmat entre l'Ajuntament de Maó i el Govern balear en cap cas responsabilitzava l'Ajuntament de Maó del subministrament d'energia elèctrica, que era una cosa pròpia del funcionament del conservatori.

Des de l'any 1987, fa dotze anys, l'any 1987 aquest diputat tenia la barba negra encara, i ara ja la comença a tenir blanca; des de fa dos anys el Govern ha xuclat consum, energia elèctrica de l'Ajuntament de Maó, i per tant voldríem saber aquesta problemàtica, quines són les mesures que durant aquests dotze anys ha realitzat el Govern balear per aclarir la qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que la setmana passada - no me'n recordava si vostè era o no era en aquest plenari- vaig contestar tres preguntes. Veig que a vostè no el varen convèncer les explicacions, però en tot cas jo li puc repetir, i a més li puc repetir, em cregui que no m'agrada donant la culpa a la institució que la té, tot i que vostè pareix que li vol llevar. Miri, per molt que vostè digui, i per molt que jo estigui disposat -que hi estic, com és natural- a pagar tot el subministrament, tota la despesa que realitzi en Conservatori en aquell edifici, que és de l'Ajuntament de Maó, electricitat, aigua, etcètera. Jo el que no puc fer és no xuclar, com vostè diu, l'electricitat d'aquell edifici, si som en aquell edifici.

Una altra cosa diferent és que aquell edifici, que pertany a l'Ajuntament de Maó, no tenguí, o creguem nosaltres que no tenguí, l'escomesa d'electricitat o la potència contractada d'electricitat adequada per poder donar servei a tot el que es fa dins aquell mateix edifici. Per això mateix ja vaig dir la setmana passada que la Conselleria va tenir la iniciativa de posar en marxa, a través de l'Ajuntament de Maó, com és natural, l'expedient perquè això es modificàs, i que l'Ajuntament de Maó ha reconegut que va perdre aquest expedient, que finalment l'ha trobat. Nosaltres ens hem assegut amb pares, amb professors, amb l'Ajuntament; pareix ser que al final l'única possibilitat que ens donarà tranquil·litat a tots, i jo crec que és la que posarem en marxa és demanar un comptador diferent, una escomesa diferent i que directament el Conservatori pugui tenir subministrament elèctric que garanteixi que no hi hagi problemes de calefacció, diferent del subministrament que té contractat l'Ajuntament de Maó per a la resta del seu edifici.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Portella, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Açò és exactament el que volia sentir, perquè una cosa és el tema del subministrament elèctric, i una altra cosa és la potència, que vostè sap que en aquella zona fa falta la creació d'un transformador de Gesa, perquè no hi ha prou potència per tot el que és avui en dia el claustre del Carme. La pregunta era què han fet en dotze anys, perquè jo crec que en aquest moment ja està en fase d'arranjar, però és que un hivern rere l'altre s'havien donat problemes molt semblants, i per part de l'Ajuntament de Maó s'havia demanat, s'havia instat el Govern balear a posar un comptador especial només per al Conservatori, cosa que fins ara el Govern balear no ha fet, i d'aquí a poc temps serà el propi Govern balear qui presentarà davant Gesa la petició per a un comptador diferent al comptador general del claustre del Carme. Aquesta és la idea, que durant aquest temps ha estat el Govern qui ha tingut els papers aturats, a pesar que vostè vulgui fer veure que els papers han estat aturats per altres temes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo això no ho accept de cap de les maneres. Jo la veritat és que no tenc cap interès en aquest plenari en donar culpes, que jo crec que en tenen, a l'Ajuntament de Maó. En qualsevol cas el que em preocupa és la qualitat de l'ensenyament que es dona allà, i que es doni en les millors condicions. Crec que part del conveni era que l'Ajuntament donàs els subministraments adequats, naturalment a canvi del preu que això suposàs en forma de consum; i també crec que en aquest cas si s'ha produït negligència, s'ha produït negligència per part de l'Ajuntament, en cap cas per part del Govern. Ara només faltaria que nosaltres haguéssim instat tot un procediment, que aquest procediment hagi estat aturat, i al final resulti que els que haguem estat aturats haguem estat nosaltres. Jo crec que això no és així de cap manera, vostè ho sap. En qualsevol cas, tant de bo si estam en el bon camí perquè ningú no es geli de fred en aquesta instal·lació.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 875/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a impacte de les cabres sobre el medi a l'illa d'es Vedrà.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Josep Ramon Balanzat, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a impacte de les cabres sobre el medi a l'illa d'es Vedrà. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Fa aproximadament quatre mesos vaig demanar al conseller de Medi Ambient quines gestions s'havien fet per tal d'impedir la degradació del medi que estava patint es Vedrà. Ell em va contestar que s'havien iniciat converses amb els propietaris per tal d'arribar a una solució pactada, per la via amistosa, etcètera, perquè com que era una propietat privada... Bé, el que jo vull demanar és si en aquests quatre mesos hi ha hagut avanços en aquestes converses amb els propietaris, i si s'ha pogut ja prendre alguna mesura concreta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Com vostè ha dit, efectivament fa quatre mesos ja va demanar això, i jo li vaig contestar que efectivament, que no només s'havien entaulat converses, sinó que s'havia fet per part dels agents forestals un estudi, i que s'havia tractat de fer una mica d'avaluació de quin impacte es produïa per les cabres en aquest illot d'es Vedrà. També li vaig dir que hi havia una propietat privada, que s'havia de respectar, i que en aquest sentit el que podíem fer era avaluar i després sí, mitjançant una col·laboració voluntària amb els propietaris, una vegada avaluats els mals que hi poguéssim haver a l'illot d'es Vedrà, actuar en conseqüència, actuar d'acord amb ells, perquè també, com sap, la legislació actual no contempla d'una manera clara possibilitats de tractar coercitivament que les cabres no impactin sobre aquest illot.

El que li he de dir és que en aquests moments no hem arribat encara a cap acord amb els propietaris de l'illot d'es Vedrà, però tampoc no hem detectat cap perjudici que sigui d'irreparable arreglament. Aquesta és la situació que hi ha en aquests moments. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies. Bé, no hi ha cap acord, per tant no s'ha avançat res en quatre mesos; i vostè s'està contradient, perquè diu que hi ha un estudi dels agents forestals destacant els impactes negatius, és a dir la degradació que pateix l'illot d'es Vedrà per les cabres; i vostè també al mateix temps em diu que no hi ha cap impacte especial negatiu, que no sigui recuperable. Com quedam?, hi ha impacte negatiu o no n'hi ha? Perquè si hi ha impacte negatiu que l'han reflectit els tècnics de la Conselleria, alguna cosa s'haurà de fer, a més aviat. És a dir, van passant els mesos i allò cada vegada va pitjor. Per tant, pensa fer alguna cosa la Conselleria? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que el que he dit és el que ha quedat escrit, és a dir que hi ha impactes negatius, que no n'hi ha cap d'ells que sigui irrecuperable. Això és el que pens que he dit, i en qualsevol cas li reiter, Sr. Balanzat. Vostè sap que allà només hi podríem actuar de forma immediata i directa si aquest illot gaudís de qualsevol de les mesures de protecció de la Llei 4/89, que en aquest moment no té. Vostè ho sap, que això està així. És ver que la Llei d'espais naturals diu que més endavant ho ha de ser, però en aquests moments no està fet; i, miri, jo el que li puc dir és que si hi hagués allà un mal irreparable, o tenguéssim la certesa més endavant que aquests mals seran irreparables, o poden ser permanents, sí que hauríem de passar a actuar d'una manera ferma, decidida, i sense cap tipus de reserva.

Mentrestant, com que estam dins una propietat privada, i el que feim és un seguiment, una avaluació d'aquests impactes, negatius en qualsevol cas, però no irrecuperables, reiter, el que farem serà, tenint l'esment necessari perquè aquests mals no siguin irreparables; però tampoc no actuarem, estarem a l'expectativa sense actuar directament dins propietat privada. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 895/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunions de la Comissió Mixta de Mallorca per a l'estudi i l'avaluació d'habitatges turístics de vacances.

Passam a la següent pregunta, 895/99, relativa a reunions de la Comissió Mixta de Mallorca per a l'estudi i l'avaluació d'habitatges turístics de vacances, que formula l'Hble Diputat Sr. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista. Té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Turisme, fa un any que està en vigor el decret d'habitatges turístics de vacances, i li deman la Comissió Mixta prevista en aquest decret, i que es va crear el mes de juny, quantes reunions han celebrat, i quin resultat han deduït d'aquestes reunions d'aquesta comissió, que té per objecte estudiar i avaluar els habitatges turístics vacacionals, que demostrin que ja existien amb anterioritat a l'entrada en vigor del Decret.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Té la paraula el conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Como le expliqué la semana pasada, más o menos a estas horas, a otra pregunta suya, esa comisión todavía no se ha reunido porque estamos en los trabajos previos. Los técnicos están depurando todo lo que significa la presentación de la adecuada documentación, como afirmaba usted hace un momento. Efectivamente hay una casuística muy amplia y muy variada, como era de esperar, en más de 1.000 viviendas, que además tienen distintas procedencias y distintas formas de demostrar su actividad. Como sabe, ha habido una legislación cambiante en materia de viviendas vacacionales, y en muchos casos inexistente. Por consiguiente, están en esos trabajos, y lógicamente la Comisión se reunirá cuando esos trabajos se hayan concluido. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Triay? Té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Si hagués sentit la setmana passada que aquesta comissió no s'havia reunit mai, no li hagués fet aquesta pregunta. Potser no li vaig prestar prou atenció, pendent d'altres aspectes de la resposta, però avui sí que ho entès: aquesta comissió no s'ha constituït, no s'ha reunit cap vegada, i per tant si un any després de l'entrada en vigor del Decret, i quan s'anuncia ja -perquè aquests dies s'ha anunciat, supòs que és una informació oficiosa de la Conselleria de Turisme- que la major part d'aquests habitatges vacacionals estaran autoritzats per anar als fullets turístics per la pròxima temporada immediata, jo li deman quin calendari d'actuacions té, a la vista d'aquesta situació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Me parece una repetición de la pregunta y la respuesta del otro día. Yo le dije que estábamos por 800 y pico viviendas, de las 1.000, creo recordar 1.070 o 1.170, ahora mismo no recuerdo el número, y que próximamente se van a acabar estos trabajos, se reunirá la Comisión Mixta, y en su caso lógicamente estarán en condiciones de dar las autorizaciones previas.

La información a que hace usted alusión, de que estarán en los folletos turísticos de este verano es incorrecta, si es que ha salido así es incorrecta. Sí es verdad que algún medio de comunicación, alguna persona de algún medio de comunicación me había preguntado si teníamos previsto conseguir para este verano que efectivamente ya pudieran tener la previa, o pudiera estar clarificada la situación de la mayor parte de ellas, y eso es así. En los folletos turísticos ya le digo desde ahora que eso es imposible, eso es materialmente imposible, porque los folletos turísticos en general, salvo quizá algunos *tour operators* españoles, sobre todo de última ola, la verdad es que los *tour operators* británicos y alemanes, por referirme a los más generales, hace un año que tienen los folletos de este próximo verano. Por consiguiente es materialmente imposible que estén ahí. En el mejor de los casos estarían para el año 2000. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 896/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedient 21/99 de la Conselleria de Presidència.

Passam a la pregunta 896/99, relativa a expedient 21/99 de la Conselleria de Presidència, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. La pregunta queda formulada en sus propios términos: ¿qué día y a qué hora se abrieron las ofertas presentadas para la licitación de la contratación del servicio de diseño y montaje de una exposición participativa sobre la vida de los corsarios ibicencos en conmemoración del Día de las Islas Baleares, expediente número 21/99, de la Conselleria de Presidencia? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. La primera reunió, d'obertura de sobres, la número 1 de documentació administrativa, va tenir lloc dia 10 de febrer de 1999 a les 14,15 hores. En aquesta mateixa reunió, la mesa de contractació, com saben, estava formada per la presidenta, Núria García Barco, cap de gabinet, representants de la Intervenció General, Assessoria Jurídica, i vocals en representació de la Direcció General de Relacions Exteriors, representat del Gabinet de Relacions Públiques i secretària. Es va decidir en aquesta reunió per qüestió d'urgència i donat que només s'havia presentat un licitador, per tal de poder adjudicar el més aviat possible, que la segona reunió amb el que seria la relació de l'obertura de sobres econòmics se celebraria dia 11 de febrer a les 8,30. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol fer ús de la paraula?

I.9) Pregunta RGE núm. 822/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a subvenció al diari Balears durant els anys 1997 i 1998.

Passam a la següent pregunta, la 822/99, relativa a subvenció al diari *Balears* durant els anys 97 i 98, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears. Té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. El Govern balear té una línia d'ajudes a revistes locals que fan feina de forma exclusiva o prioritària en llengua catalana, com a suport a l'ús del català a aquesta premsa local. Quant a premsa diària, l'única publicació escrita que usa únicament la llengua catalana com a vehicle d'expressió és el diari *Balears*. Ens interessava saber, a part de contractes, publicitat, coses que es fan amb tots els mitjans de forma natural, si de forma especial, com a ajuda o com a subvenció directa, quina quantitat ha donat el Govern balear a aquest diari *Balears* durant l'anys 97 i durant l'anys 98. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Té la paraula el conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Aquesta línia d'ajudes que vostè diu que, efectivament, existeix, és una línia d'ajudes per a entitats, entitats que tenen com a objecte, precisament, les publicacions que vostè comenta però entitats sense ànim de lucre. El *Diari de Balears*, amb tota la legitimitat, és un diari que pertany a una societat amb ànim de lucre i, per tant, no es pot acollir a aquestes subvencions, ni l'any 97 ni l'any 98.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Portella? Té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Jo no he entès molt bé la resposta. La línia d'ajudes a premsa local o a revistes és una línia d'ajudes concreta, però el Govern balear..., bé, tothom sap que hi pot haver altres línies d'ajudes per a la promoció de la llengua catalana en els mitjans de comunicació, que és una de les obligacions que té el Govern balear per la Llei de normalització lingüística. No és res de l'altre món que per part del Govern balear es promocionàs o s'ajudàs la primera experiència de premsa escrita diària que es fa exclusivament en català, que és una qüestió de gran importància per a la normalització de l'ús de la llengua, i ens sorprèn molt, atès el tipus de política d'ajudes a aquest tipus de coses que el Govern sol fer que, justament, aquesta única experiència importantíssima, amb les dificultats que té per obrir-se pas dins el mercat un diari en català, un mercat gran però molt competitiu a les Illes Balears, que de part del Govern balear no hagi tengut ni una sola pesseta d'ajuda ni l'any 97 ni l'any 98.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Vol fer ús de la paraula per tancar la qüestió? Té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Fora d'aquesta línia d'ajuda que, insistesc, jo crec que bo que aquesta línia concreta sigui per a entitats sense ànim de lucre, com vostè sap, i per donar-li més informació, el Govern amb la Universitat forma el consorci per al foment de l'ús de la llengua, i dins aquest consorci hi ha el finançament l'any passat, per un cost de 6 milions de pessetes, de l'edició per Internet d'aquest diari. Aquesta jo crec que sí que és una bona col·laboració, repetesc: feta per un consorci al qual pertany el Govern balear.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 897/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compareixença del president en comissió.

Passam a la següent pregunta, 897/99, relativa a compareixença del president en comissió, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Esta pregunta va dirigida directament al presidente del Govern. En este momento no está, así que quería pedir que se suspendiera por breves segundos la sesión hasta que pudiera -si está entre nosotros- manifestarse y aparecer por aquí.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vostè si vol formular la pregunta, la formuli, i si hi ha algun membre del Govern que li contesti la donarem per contestada. En tot cas, l'hauríem de passar per un altre dia. Acabi la pregunta.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sr. Presidente. Como a la vista de la situación de desprecio y cobardía que tiene el presidente del Gobierno hasta esta cámara -no aparece aquí, no aparece por ningún sitio, se le hacen preguntas y no las responde- pues prefiero aplazar la pregunta hasta otro día a ver si tenemos la suerte que el Sr. Presidente esté presente. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Demana l'ajornament, Sr. Diputat?

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Una qüestió d'ordre. El president..., vostè és en funcions, l'anterior president ha dit que no es podien ajornar preguntes, i m'agradaria que la Cambra aclarís si es poden ajornar o no es poden ajornar. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Idò, no. Segons m'informen els serveis de la Cambra només pot ajornar preguntes el Govern. Per tant, vostè té la paraula per contestar-la.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Què pregunta, el Sr. Diputat? Vol que li contestin o només li interessa aquest "xou"?

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, perdoni, Sr. Estaràs. Dóna la pregunta per formulada perquè li contesti la Sra. Estaràs o vol que li passi a la resposta directament?

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. No, no, es que no he formulado ninguna pregunta. Yo he formulado una pregunta al Sr. Presidente del Govern. Si el presidente del Govern no está, pues como usted mismo ha indicado antes pido su aplazamiento. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

No, però, segons el Reglament de la Cambra no es pot ajornar. Per tant, si la Sra. Estaràs li vol contestar, li don la paraula perquè li contesti.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sr. President, és que m'agradaria que em fes la pregunta, que no me l'ha feta el Sr. Diputat. No sé si el Sr. Diputat té interès en una resposta -jo represent el Govern en aquest moment- o si simplement té interès en confondre això amb un circ. També m'agradaria que m'ho aclarís. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diéguez? Té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente, aunque sólo sea para protestar porque no he formulado ninguna pregunta: he dicho que aplazaba la pregunta, la volveré a formular la semana que viene y si el Sr. Presidente tiene..., las ganas de venir a este parlamento pues la contestará. Creo que todavía somos libres en la oposición para volver a formular la pregunta la semana que viene. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez..., ha acabat? Sra. Estaràs, vol fer ús de la paraula per concloure aquest debat?

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, només per una qüestió d'ordre, Sr. President. La Llei de règim jurídic m'autoritza, a mi, concretament, consellera de Presidència, a poder contestar preguntes aquí i, en qualsevol cas, representar el president...

EL SR. PRESIDENT:

Per això està en ús de la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

...i per això represent el president i aquest govern; el que passa és que el Sr. Diéguez no formula la pregunta, senyal que la pregunta que ha fet és inútil i no li interessa saber la resposta. Gràcies, Sr. President.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.12) Pregunta RGE núm. 907/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conclusions de les enquestes contestades per professors de centres públics.

Passam a la següent pregunta, 907/99, relativa a conclusions de les enquestes contestades pels professors dels centres públics, que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. M'ha contestat el conseller quatre preguntes en relació al nombre de respostes rebudes, i ara voldríem saber quines conclusions ha pogut treure d'aquestes poques respostes, però supòs que alguna conclusió haurà pogut treure. De moment li pregunto, perquè no es poden agrupar preguntes que no hi són, els professors dels centres públics, i com que diu que no es poden separar els centres públics i els concertats, encara que jo crec que sí, perquè n'hi havia unes que anaven identificades amb un número i unes altres no... Bé, els professors en general, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula el conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Per fer-li un resum de quins són els resultats de les respostes que varen donar els professors, quant al sentiment que tenien al voltant de la qualitat dels diferents conceptes -diguem-ho així- o de les diferents àrees que s'ensenyaven a les nostres escoles, crida l'atenció que el que més tenen sentiment que l'educació no és de qualitat és en formació humana, en cultura general i en humanitats. Tota la resta, lingüístiques i científiques, sí que tenen un bon sentiment de qualitat.

Quant a les instal·lacions, consideren en general que són adients, les instal·lacions que tenim, un 63%, i que no ho són, que són dolentes, un 35%. Quant a la pròpia conducta dels professors, diuen que la conducta dels professors envers la seva feina, dins la seva feina, en un 80% és bona i un 15% dels mateixos professors considera que la seva conducta és dolenta. Quant a l'alumnat consideren que un 53% de l'alumnat, en general, és classificable en alguna d'aquestes classificacions, que podríem donar com a una bona percepció per part del professor de l'alumnat que té i que un 46% és alumnat dolent.

Quant a l'ús de la llengua, li he de dir que el 22% dels professors empenen la llengua castellana i el 53% la llengua catalana. I una dada significativa al voltant de la feina anterior a la normativa, etc.: els programes emanants de l'Estat o de l'antic..., bé, l'antic, de l'actual ministeri, el ministeri que fins aleshores era el competent, crida l'atenció que un 56% dels professors pensen que els programes i exigències i normativa emanada del ministeri era fruit d'una filosofia ben intencionada però irreal per dur a la pràctica.

Jo crec que aquest és el resum ràpid que li puc fer dels resultats de les respostes del professorat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Crespí?

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, només hi ha hagut unes xifres que m'ha ballat una mica, i crec que no només a mi, perquè no sumaven cent. Era el cas del vehicle lingüístic: un 22% ho feia en català, un 52%..., al revés, un 22% en castellà, un 52% en català i no voldria pensar que els altres no deien res, en alguna llengua es devien dirigir als alumnes, però, bé, supòs que volia dir que els altres ho feien indistintament.

Jo crec que ens ha citat una llarga relació d'observacions que jo esper, i en tot cas li farem preguntes respecte d'això, que poden dur, per part d'aquesta conselleria, ja que té una determinada capacitat normativa, a prendre alguna mesura, alguna mesura en concret que jo crec que abans d'acabar la legislatura alguna cosa es podria proposar en aquesta cambra.

També li he d'agrair que a les respostes anteriors al final m'hagi donat la raó. Allò important no era l'enquesta, era la carta. Si llegeix el *Diari de Sessions* veurà que jo aquell dia li vaig dir. Avui ho ha reconegut, un parell de mesos després. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam al següent punt de l'ordre del dia...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Sí, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Ah!, perdó, sí, pot fer ús de la paraula per tancar la qüestió.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Només vull aclarir que efectivament hi ha un 20% dels professors que declaren que ensenyen indistintament en qualsevol de les dues llengües, i jo no tenc tanta memòria com vostè, no sé si s'ha repassat el *Diari de Sessions*. No ho record perquè ja duim tants de mesos amb aquesta qüestió, però efectivament allò important era la carta, no l'enquesta. Jo crec que era significatiu per a nosaltres tenir una opinió -repetesc- sense intenció que fos més profunda del que és, una opinió general de mestres, professors i pares i, en qualsevol cas, segurament sí que poden posar en marxa iniciatives d'això i de l'experiència que anam acumulant per millorar el sistema educatiu.

En qualsevol cas, l'objectiu d'aquella enquesta era més que res donar participació per primera vegada a pares i professors, més que preparar modificacions normatives que, sens dubte, s'han de produir, i es produiran, esperem, amb consens i amb debat dins el sistema educatiu.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 660/99, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió i resultats de quatre anys de Pla d'ordenació de l'oferta turística (POOT) de Mallorca.

Ara sí, passam al segon punt de l'ordre del dia, que són interpel·lacions, i hi ha la interpel·lació 660/99 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió i resultats de quatre anys de Pla d'ordenació de l'oferta turística (Poot) a l'illa de Mallorca. Per defensar-la té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, senyores i senyors diputats, d'aquí a poques setmanes, dia 6 d'abril, farà quatre anys que el Govern del Partit Popular va aprovar el Pla d'ordenació de l'oferta turística de Mallorca. Va ser una llarga gestació, va necessitar sis anys per passar dels criteris aprovats per aquest parlament, que va reconèixer la urgència del fet que es disposàs d'un pla d'ordenació de l'oferta turística en absència de directrius d'ordenació territorial i va aprovar els criteris generals, varen haver de passar sis anys des d'aquella aprovació per aquest parlament dels criteris fins a l'aprovació definitiva del pla, sense comptar els anys que amb anterioritat ja s'havia estat anunciant, i parlant, i debatent en aquest parlament àmpliament sobre aquesta necessitat d'una ordenació turística.

Va ser un procés llarg, un procés que va coincidir amb etapes de fort creixement turístic, reglat i no reglat, legal i il·legal, i va ser socialment i políticament una redacció conflictiva i polèmica que, després de diverses versions i de dues informacions públiques, va arribar a la seva aprovació definitiva.

El Pla d'ordenació de l'oferta turística de Mallorca estableix en el seu programa d'actuació..., estableix que el seu programa d'actuació i el seu estudi econòmic i financer es revisarà cada quatre anys. Ara, d'aquí a poques setmanes, farà quatre anys, som al final de la legislatura i al final, per tant, dels primers quatre anys del Poot i, per tant, (...) a una revisió d'aquesta programació i finançament. Per tant és un moment especialment oportú per debatre els compliments o incompliments del Poot, les desviacions respecte a les intencions que estan escrites i aprovades, i que, essent el Poot una de les polítiques -entenc jo- més importants en matèria turística, idò l'anàlisi de compliment d'aquest Poot durant aquests quatre anys en certa manera és també avaluar una part important de la política de turisme del Govern del Partit Popular.

El Poot estableix normes d'aplicació directa per a nous establiments turístics el compliment de les quals ha estat vigilat per l'administració turística, les noves autoritzacions. Estableix normes per a l'aprovació de nous plans parcials, de nous plans urbanístics parcials a les zones turístiques que s'han fet complir per les comissions insulars d'urbanisme. Estableix normes per a l'exigència, per a l'adaptació obligatòria dels planejaments municipals per les seves determinacions i, a part d'això, ja hi havia un decret del 93 que obligava en un termini curt a aprovar una norma complementària de control de la intensitat o de la densitat de població, cosa que veurem ara a continuació que ha tengut un compliment, tant l'adaptació al Poot com el compliment del Decret de densitats del 93, molt escàs. I estableix també unes operacions d'intercanvi d'aprofitament, unes operacions de reconversió, unes àrees de reconversió permanent que no han tengut aplicació, que estan inèdites, i també estableix un òrgan de seguiment i gestió del Poot, que també comentarem quina és la gestió que entenem que ha fet durant aquest temps, i un seguiment i control parlamentari del compliment del Pla.

Realment l'adaptació del planejament municipal a les determinacions del Pla d'ordenació de l'oferta turística a Mallorca ha estat escassíssim i lentíssim. Hem de tenir en compte que el Poot estableix un any, dóna un any, per a l'aprovació inicial d'aquestes adaptacions municipals o la primera revisió, adaptació del planejament. Entenc que hi ha hagut una estricta i rigorosa aplicació d'aquesta exigència perquè cap modificació o revisió del planejament es pot aprovar sense que simultàniament incorpori l'adaptació al Poot, però quan es va complir l'any des de l'aprovació del Poot, l'any que donava per a l'aprovació inicial de les adaptacions, cap municipi de Mallorca no estava adaptat, no havia complert aquest precepte. En el dia d'avui, en aquest moment, de 53 municipis de Mallorca 4 només estan adaptats al Poot, que són Palma, Sóller, Muro i Artà. I dels municipis litorals, per tant, no ja del total de municipis de Mallorca, que tots ells s'han d'adaptar al Poot, dels municipis litorals, municipis litorals que, a més, tenen zones turístiques Poot, perquè hi ha municipis litorals que no tenen zona turística Poot, com és la Serra de Tramuntana, dels municipis litorals que tenen zones turístiques, 14 d'aquests no estan adaptats al Poot. En el conjunt de l'illa de Mallorca hem de dir que el 92 i busques per cent dels municipis no estan adaptats al Poot en termes municipals, en termes de nombre de municipis.

I quant al Decret d'índex d'intensitat d'ús, de densitat de població, com s'entén més habitualment, que va ser objecte d'una pròrroga i d'una modificació l'any 94, donava una data per a la redacció d'aquesta norma de caràcter complementari que acaba dia 1 de gener de l'any 95 i, en aquest moment d'avui, no dia 1 de gener del 95, en el dia d'avui, hem de dir que només 19 municipis de Mallorca estan adaptats, tenen aquesta norma complementària que suposa un paral·lelisme, una coherència entre les previsions de població global i l'aplicació a cada cas concret a les diferents zones de caràcter urbanístic. Hi ha 9 municipis, encara, importants, 9 municipis litorals, 9 municipis amb zones turístiques del Poot, que no tan sols no s'han adaptat al Poot sinó que ni tan sols no s'han adaptat a aquesta norma de control de densitats, entre els quals hi ha Andratx, Santa Margalida, Calvià, Capdepera, Son Servera, Manacor, Lluçmajor, Santanyí, etc., i Ses Salines.

Per tant, no hi ha dubte que, passats quatre anys i en el moment d'haver d'iniciar una revisió, com a mínim, del que és el programa i el sistema de finançament, el grau d'adaptació dels municipis, de l'urbanisme al Poot és escàs i molt allunyat del que es pensava -imagin- quan el Govern el va aprovar.

Un altre dels aspectes important del Pla d'ordenació de l'oferta turística són les operacions d'intercanvi d'aprofitament que, com diu la memòria, estan adreçades a obtenir terrenys dotacionals, principalment espais públics, i també..., i es basen en l'intercanvi degudament primat de places turístiques entre les parcel·les de les primeres línies en què se situen edificis d'allotjament que hagin quedat obsolets i les parcel·les aptes per a l'ús d'allotjament turístic qualificades com a zones de reserva i dotació. Hem de dir que cap operació -que en tinguem notícia- d'aquest tipus s'ha duit a terme durant els quatre anys de vigència del Poot a Mallorca.

Per altra part hi ha unes operacions de reconversió per posar al dia el parc de places d'allotjament turístic, i demanam quantes operacions de reconversió s'han fet. El Pla defineix àrees de reconversió preferent que han de ser desenvolupades mitjançant planejament de reforma interior; són un nombre important, aquestes àrees de reconversió preferent, perquè són 14 zones turístiques, de 37, les que tenen aquesta qualificació i, per tant, deman al conseller quants de plans especials de reforma interior s'han fet en aquestes 14 àrees qualificades de reconversió preferent. També hi ha dues zones especials, que són dues zones de Palma -la de Cala Major i la de Cala Gamba, es Molinar- que estan incorporades en el programa de reconversió encara que hagin estat transformades en zones més bé residencials que turístiques i, per tant, se'ls han d'aplicar totes les previsions del Poot, que tampoc no consta que s'hagin duit endavant aquestes propostes.

Per altra part, el Pla d'ordenació de l'oferta turística opta, segons diu la pròpia memòria, per una política d'obtenció de sòl públic que ha de desenvolupar el Govern per tal de fer l'esponjament de teixits urbans i la redotació i reequipament a les zones turístiques. Diu que aquests patrimonis públics de sòl, d'obligada inclusió dins els programes d'inversió anual, que el durà endavant el Govern i que aquestes superfícies de sòl públic a obtenir es quantifiquen dins les previsions del Pla. Efectivament, el Pla preveu una obtenció de zones de reserva i dotacionals de 788 hectàrees a l'illa de Mallorca, 788 hectàrees, les quals el mateix conseller de Medi Ambient d'aquell moment, el Sr. Reus, deia que el Govern adquiriria -això ho deia l'any 95, quan s'havia aprovat el Poot feia molt pocs dies- que l'any 95 el Govern adquiriria 25 hectàrees a cada una de les 37 zones turístiques de l'illa de Mallorca per fer els intercanvis de solars i propiciar l'esponjament de la primera línia. Deia: "Per realitzar l'esponjament en el litoral s'ha de desenvolupar una actuació (...) de sòl, ja que amb l'entrada en vigor del Poot tot el sòl urbà de Mallorca queda controlat per aquesta norma. A l'objecte, el Govern adquirirà mitjançant compra-venda o expropiació, la superfície precisa per possibilitar les operacions d'intercanvi. En una primera fase adquirirem 25 hectàrees a cada zona turística. Consideram que és suficient per iniciar la política d'esponjament". Cap d'aquestes hectàrees s'ha adquirit per dur endavant aquestes polítiques en els quatre anys de vigència del Poot. Perquè ho deia clarament, que aquestes operacions de reconversió i de redotació que preveu el Poot s'imputen a l'Administració pública, el cost d'adquisició del sòl. Diu: "El sòl provindrà del patrimoni públic obtingut mitjançant reclassificació".

El Poot preveia també moltes inversions, inversions a zones turístiques específicament detallades per a cada una d'elles, segons fossin accessos, adquisició o execució de zones verdes, equipaments esportius, zones complementàries..., unes xifres que en aquell moment, calculades exactament, semblaven petites per les necessitats que hi havia a cada una de les zones però que avui, quan han passat quatre anys, realment veim que a quantitat de zones turístiques, ni d'enfora, no s'han fet inversions que siguin homogènies i coherents amb les previsions del Poot, que s'assemblin a les que el mateix Poot plantejava: 1.250 milions a Sóller, 3.197 milions a la Badia d'Alcúdia, 1.800 milions a S'Illet, 2.700 milions a Portocristo, etc., etc.

També el Poot deia que cada any en els pressuposts de la Comunitat Autònoma el Govern establiria les actuacions coherents amb les determinacions del Poot per dur endavant el seu programa. En els quatre anys de vigència del Poot cap partida ni cap menció al Poot hem trobat en els pressuposts de la Comunitat Autònoma, ni a la Conselleria de Turisme ni a la Conselleria d'Ordenació del Territori i Medi Ambient perquè siguin propostes per dur endavant aquestes polítiques de redotació i d'equipament de sòl dotacional per fer els intercanvis d'aprofitament o qualsevol de les altres previstes aquí en matèria d'equipaments esportius, de zones complementàries, etc.

El Poot preveu un òrgan de gestió que està previst en el seu article 23. El Poot s'aprova l'abril del 95; fins el mes d'abril del 97, és a dir, dos anys més tard...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sí, ja acab, gràcies, Sr. President. Fins dos anys més tard no es constitueix aquest òrgan de gestió. Té algunes reunions dins l'any 97, cap reunió per tractar qüestions relacionades amb gestió de patrimoni públic, amb operacions d'intercanvi d'aprofitament o de reconversió, que eren les qüestions més difícils del Poot i que, a partir del 97, ja es perd totalment cap notícies de les reunions que hagi pogut tenir aquest òrgan de gestió del Poot.

I, en conjunt, jo, com que ja no tenc més temps ja ho diré en un altre moment. Només voldria dir que tant s'ha oblidat el Govern del Poot, tant, des de la seva aprovació, l'ha donat per mort, l'ha donat per desconegut, l'ha deixat en mans d'altres administracions que ni tan sols no ha pensat en donar compliment a una senzilla resolució, a una senzilla determinació del Pla d'ordenació de l'oferta turística que diu que cada dos anys el Govern presentarà al Parlament una memòria per sotmetre a debat parlamentari el grau de compliment i el seguiment del Pla d'ordenació de l'oferta turística. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. En nom del Govern, té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, hace un tiempo, creo que año y pico, dos años, tuvimos aquí un debate también con un diputado del Grupo Socialista aunque no con el Sr. Triay, el Sr. Quetglas, sobre el planteamiento que hacía el Gobierno de desarrollo del Plan de ordenación de la oferta turística de Mallorca. Ya tuve ocasión de decir en ese debate cuál iba a ser la política del Gobierno en este sentido. La política del Gobierno iba a ser, a la vista de que el Consell Insular de Mallorca -en palabras del propio Sr. Quetglas, que lamento que no esté aquí pero creo que son públicas y notorias- que ellos no iban a llevar a cabo lo que el propio plan de ordenación de la oferta turística de Mallorca proponía, que es que se constituyeran en el eje motor de la adaptación de los diversos planeamientos municipales del Plan de ordenación de la oferta turística, insisto, pues, que a la vista de lo que se exponía en ese sentido el Gobierno insistió en que se iba a responsabilizar, en la medida de sus posibilidades, en impulsar el proceso de adaptación del planeamiento como primer paso y, efectivamente, en eso hemos estado trabajando, hemos estado trabajando todo este tiempo.

Se crea así el órgano gestor del Poot, órgano gestor en cuyas reuniones se enfoca el tema de las discusiones fundamentales a cuáles debían de ser las orientaciones generales de la política de adaptación de los municipios, como paso previo a cualquier otra actividad que pudiera desarrollarse en el marco, como digo, del Plan de ordenación de la oferta turística.

Efectivamente, en esas reuniones se acuerda hacer un seguimiento ayuntamiento por ayuntamiento para ver cómo, de qué manera, se podía impulsar esa adaptación del planeamiento.

Se empieza, por supuesto, por recordar a todos y cada uno de los municipios de Mallorca la necesidad y obligación que, por ley tenían, de adaptar su norma máxima de planeamiento municipal al Poot. A continuación, se establecen o se empiezan a establecer reuniones a nivel técnico y político con diferentes ayuntamientos, a los que se presta toda clase de información, apoyo, asesoramiento jurídico y técnico, y con los que se tiene, en algunos casos, una relación enormemente fluida de consultas y de discusiones, en otros, una relación, hay que decirlo así, más escasa o menos frecuente.

Son veinte, fundamentalmente, los ayuntamientos a los cuales se hace un seguimiento constante, en los que se consigue iniciar o que se inicien esos procesos: Artà, Muro, Sóller, Palma, Escorca, Capdepra, Manacor, Llucmajor, Campos, Andratx, Santa Margalida, Pollença, Alcúdia, sa Pobla, Sant Llorenç, Santanyi, ses Salines, Son Servera, Calvià y Felanitx. Como se ve, están todos los más significativos en materia turística de Baleares, y, como digo, se mantienen diversas, diferentes, reuniones, consultas y actividades con ellos.

Se inician, igualmente, contactos con ayuntamientos de zonas en que la incidencia del turismo es menor; Alaró, Campanet, Inca, Binissalem, Manacor, Lloseta, Selva, Búger, Costitx, Sineu, Llubí, Sant Joan, Vilafranca, Petra, Ariany y Maria de la Salut. Dieciséis en total.

Se hacen también informes, permanentemente, sobre modificaciones puntuales y de planeamiento, bien parcial bien modificaciones puntuales de planeamiento general con un montón de municipios que impulsan esos planeamientos.

No voy a leer todos ni todas las actuaciones, pero son, créanme, que extraordinariamente numerosas, así como informes sobre capacidades de población con algunas de éstas.

Se hace también en virtud de esos contactos, discusiones y problemas que plantea el Poot alguna modificación del Poot de Mallorca, como es la del artículo 2.2.a, la disposición adicional cuarta, por errores de escasa entidad que tienen o pueden tener o plantean algunos servicios jurídicos municipales algunos problemas, y se hace también una modificación, yo creo que importante de un tema que venía siendo problemático y que supone una clarificación importante, que es el tema de la longitud máxima de fachada, el artículo 18.1.c, que se modifica después, lógicamente, de toda la tramitación que eso conlleva.

Paso por alto las actuaciones con relación al poot de Ibiza porque, realmente, no se me ha interpelado sobre el tema.

Resultados que se han obtenido hoy, como digo, dos años después o dos años y algo después de todo esto, son los siguientes:

Se encuentran en fase total de revisión o elaboración de planeamientos veinte municipios: Artà, Muro, Sóller, Palma, Banyalbufar, Escorca, Alcúdia, Llucmajor, Calvià, Campos, Andratx, Santa Margalida, Capdepera, Pollença, sa Pobra, Alaró, Sineu, Sant Joan, Inca y Sant Llorenç.

Tienen definitivamente aprobado su planeamiento por el Consell Insular de Mallorca, habiendo realizado la adaptación al Poot, seis, según mis datos: Artà, Muro, Sóller, Palma, Banyalbufar y Escorca.

Se encuentran en fase de adaptación, con informe o estudio de la Conselleria de Turismo: Alcúdia, Llucmajor, Calvià, Campos, Andratx y Santa Margalida. Seis más.

Y están en trabajos previos, si bien todavía no hay un informe de la conselleria, otros cuatro: Capdepera, Pollença, sa Pobra y Sant Llorenç.

Siempre, insisto, según los datos que obran en poder de los servicios técnicos y jurídicos de la conselleria.

Por consiguiente, en todos éstos se está impulsando y llevando a cabo estas modificaciones, en algunos, como digo, ya definitivamente adaptados, en otros, en adaptación, al Poot, y se encuentran, desde luego, en todos estos municipios todos los extraordinariamente significativos, desde el punto de vista turístico.

Es cierto que la adaptación al planeamiento municipal se preveía de un año, desde la aprobación definitiva del mismo, pero es cierto también, y por eso recuerdo el debate de hace dos años, que eso debía producirse por una subrogación del Consell Insular de las competencias municipales que no se produjo, y es cierto también que, en cualquier caso, lo que no podía hacer el Gobierno es hacer los planeamientos municipales, que corresponde hacer, lógicamente, a cada ayuntamiento, y es también cierto que yo ya dije desde esta tribuna que éste iba a ser un proceso laborioso y que, efectivamente, había que vencer determinadas resistencias, algunas de ellas evidentes, porque un municipio que acababa de modificar su planeamiento y que acababa de resultar aprobado tenía una cierta pereza, por decirlo de alguna manera, de iniciar otra vez todos los trámites necesarios, los largos trámites necesarios, para hacer estas modificaciones, pero también es cierto, insistí aquí y sigo insistiendo, que la vigencia del Poot y la aplicación del Poot a cada expediente de establecimiento turístico se está produciendo continua y permanentemente.

En concreto, puedo decirles que, desde el momento de la adaptación del Poot, tenemos ya 10.386 plazas hoteleras que han solicitado su autorización previa y, en su caso, su autorización definitiva, atendiendo a las condiciones y requerimientos del Poot, y que 1.189 plazas de apartamentos están en la misma condición. Por consiguiente, desde el año 95 hasta aquí hay 11.500, en números redondos, abundantes, 11.500 y pico de plazas de establecimientos turísticos que cumplen con las determinaciones del Poot.

De manera que el Poot está en funcionamiento, insisto, a pesar de que los ayuntamientos, los municipios, estén adaptando paulatinamente y con cierto retraso, en relación con lo que exigía la ley, su adaptación al Poot.

En cuanto a la financiación del Poot, es otro tema ya discutido también aquí hace dos años, en el que ya insistí en el hecho de que, a mi juicio, la financiación del Poot corría fundamentalmente a cargo de las administraciones públicas, que tenían que proveer de infraestructuras y de equipamientos dotacionales todas y cada una de las necesidades de cada municipio turístico.

Esto se ha producido, y se ha producido por parte de todas las administraciones, se ha producido por parte de la Administración autonómica, se ha producido por parte del Consell Insular de Mallorca y se ha producido por parte de los ayuntamientos, en mayor o menor medida, según el caso.

En lo que se refiere a la comunidad autónoma, tengo que decir que hay una serie de planes que se vienen desarrollando desde entonces, planes concretos y especiales destinados a desarrollar, precisamente, estas necesidades de las zonas turísticas y de adaptación de las zonas turísticas a los requerimientos de calidad que el Poot exige, y ahí están, lógicamente, los planes de embellecimiento, los planes de equipamiento y dotacionales, y, finalmente, el actualmente en vigor Plan Mirall, además de ayudas de tipo..., contenido en el Futures, ayudas a planes de excelencia turística, etc., que vienen parcialmente financiados por la Administración central y parcialmente por la Conselleria de Turismo, por la Administración autonómica, y en una tercera parte, también por los propios municipios.

Hay, lógicamente, también otros planes, como los de modernización, en que interviene la financiación privada.

En cuanto a servicios e infraestructuras, es cierto lo que dice el Sr. Triay, que no vienen aquí reflejados como una partida presupuestaria destinada a crear infraestructuras o servicios destinados o incluidos en una partida que se llame Poot o Partida Plan de ordenación de la oferta turística, pero es evidente también que se está haciendo en este sentido y por parte de los presupuestos habituales del Gobierno de la comunidad planes como los de saneamiento, los de carreteras, etc., que sí que responden a las necesidades que, de alguna forma, se contienen en el Poot para la accesibilidad o la mejora de las condiciones de abastecimiento y saneamiento de determinados municipios, zonas turísticas, etc.

Igualment, como digo, es una cosa que succee en la misma medida en cuanto a otras administraciones y que se viene desarrollando, a mi juicio, satisfactoriamente.

Realmente, en estos últimos años creo que se han hecho esfuerzos importantes en materia de esas infraestructuras y esos equipamientos dotacionales, ya digo que en unos sitios más y en otros, menos, pero creo que se han hecho esfuerzos en ese sentido.

Me parece irrelevante que aquí venga una partida presupuestaria con un nombre o unos apellidos determinados, parece que lo importante es que se hagan y se cumplan con esas necesidades.

De manera que yo creo que el Poot goza de una excelente salud, que en los próximos años se continuará, sin ninguna duda, con esa adaptación de los municipios que faltan, muchos de ellos ya con mucha menor importancia, un municipio de interior o un municipio que no tenga una implantación, una actividad turística manifiesta, prácticamente lo único que necesita como adaptación al Poot es fijar la delimitación del área en la que puede construir hoteles de ciudad y poca cosa más, y que en materia de infraestructuras o de equipamientos está trabajando, y se está trabajando bien, de manera que, sinceramente, no veo en qué se puede decir que el Plan de ordenación de la oferta turística está olvidado.

La nueva Ley general turística recoge también y respeta absolutamente, como no podía ser de otra manera, este Plan de ordenación de la oferta turística e igualmente cabe este Plan, ampliamente y cómodamente, dentro de las Directrices de ordenación del territorio. Por consiguiente, demos un poco de tiempo al tiempo, admitamos que los procesos urbanísticos, fundamentalmente, por su complicación jurídica, sobre todo, son lentos y requieren un cierto tiempo, pero que, en absoluto, esto suponga que en ningún momento hay ningún parón ni que el Poot, insisto una vez más, no esté vivo y coleando y esté, material y físicamente, demostrando su eficacia, porque creo que 11.500 y pico plazas turísticas así lo demuestran. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Grups que vulguin intervenir per fixar la seva posició? Per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo també estic convençut que el Pla d'ordenació de l'oferta turística de Mallorca gaudeix d'una excel·lent salut, de la mateixa manera que és molt saludable la mòmia de Tutankamon, és a dir, que ha aguantat un munt d'anys, la pobra, en el seu sarcòfag, i des d'aquest punt de vista podríem dir que gaudeix de bona salut, però igualment, hi insistesc, que la mòmia de Tutankamon.

Aquí tenc una mínima part de tota la literatura periodística que va aixecar la mòmia de Tutankamon, allò de farem, deixarem de fer i les zones turístiques, i la revolució pendent que això significava, i que com tots els allaus mediàtics d'aquests darrers anys, ha quedat en això, en un munt de paper que torna groc, el pobre, i que jo crec que haurem de tirar qualche dia de l'oficina, perquè això, tanmateix, no serveix per res.

Un dels retalls que a la millor val la pena desenterrar és un d'octubre del 97, on el gerent de la Federació Hotelera de Mallorca, que ja ha canviat, és clar, que és Antoni Martorell, fa dos anys deia: *"el bloqueo en que ha entrado el Poot es desesperante"*, és a dir, ja teníem un desesperat fa dos anys, i la cosa continua igual de blocada.

Jo crec que les dades que ha donat el Sr. Triay són prou eloqüents, relatives a la manca d'adaptació efectiva dels municipis al Pla d'ordenació de l'oferta turística, i lògicament, totes aquestes reunions que s'han pogut fer amb els municipis, amb la conselleria i tot això que apareulen amb no sé qui, no sé com i no sé quan, no va en lloc, el que va a qualche banda és si un any després d'aprobat el Poot, els ajuntaments, complint el mandat del Poot, s'hi han adaptat o no, i resulta que no, resulta que han passat tres anys i no s'hi han adaptat, llevat de quatre termes municipals, segons les meves dades.

I efectivament, hi havia maneres d'impulsar això. Hi ha una manera, que seria que el Consell Insular de Mallorca actués de forma subsidiària, i això, evidentment, es pot plantejar però és extraordinàriament complicat, és extraordinàriament complicat que el Consell Insular de Mallorca assumeixi una tasca d'aquestes característiques, perquè és entrar a fons a fer planejament municipal de manera subsidiària, i això significa una dinàmica de feina i uns compromisos que, evidentment, no tenen res a veure amb el que és la dinàmica de feina i les competències habituals del Consell, però, efectivament, es pot plantejar en un moment determinat.

Però també el Govern té instruments facilíssims, que no costen ni un duro, per obligar els ajuntaments a adaptar-se al Poot, hi té instruments que no consten ni un duro, basta amb dictar normes, amb caràcter provisional fins a l'adaptació, que, en definitiva, posin els ajuntaments en un carril, i si volen sortir d'aquest carril, si volen flexibilitzar el seu pas per aquest carril, en definitiva, hagin de complir amb la seva obligació i adaptar-se al Pla d'ordenació de l'oferta turística. Això es podria fer sense cap tipus de problema, sense cap tipus de despesa, simplement amb el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma* i una mica de voluntat política.

El *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma* el té el Partit Popular per uns mesos encara, el que no té és la voluntat política perquè el Poot funcioni. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. La interpel·lació del Grup Parlamentari Socialista ens serveix avui per recordar com la història més recent del Poot es repeteix ara en la Llei general turística. Cal recordar com l'any 1992 es va intentar cercar un consens per part de tots els grups polítics, patronals, petita i mitjana empresa, sindicats i gent afectada per dur endavant el Poot.

Aquell Pla era o havia de ser un pla bàsic per al sector turístic, un somni d'il·lusions que va dormir molts anys dins els calaixos de la Conselleria de Turisme perquè no hi havia voluntat política del Partit Popular per dur-lo endavant.

No podem oblidar que el Poot ha estat sempre envoltat de polèmica, com tots els plans que de qualque manera han intentat canviar el model turístic i urbanístic.

Com tots vostès recordaran, aquell consens no va ser possible, i no crec que calgui recordar novament les causes d'aquell impossible consens ni les causes que propiciaren un canvi de conseller, i que, sens dubte, va dur un canvi substancial al Poot.

Amb aquesta perspectiva que tenim avui del Poot, es pot afirmar que potser hagi estat un dels decrets més desgraciats de tota la política del Partit Popular. Al conseller que amb tanta il·lusió el va engendrar li costà la destitució. En declaracions de febrer de 1994, com el Sr. Grosske ha dit, hi ha molt escrit sobre el Poot, l'exconseller, Sr. Jaume Cladera, deia: "A Cañellas li ha fet pot assumir la responsabilitat del Poot. La principal causa de la meua destitució ha estat el Poot".

Un nou conseller el gestà tan malament i de tan mala gana que va néixer massa mutilat i, legalment, molt limitat.

Quan va complir un any, el 23 de juny de 1996, data en què tots els municipis turístics obligatòriament ja l'havien d'haver adaptat als seus planejaments, però tots sabem que continuen avui sense aquesta adaptació.

El Poot, havent pogut ser una eina valuosa per redreçar el sector turístic, haurà estat una figura buida amb molts mancances.

Fa anys el Grup Nacionalista-PSM ja manifestava la seva preocupació per l'escassa incidència que donaven a aquest Pla, per les dificultats que veiem en la seva aplicació pràctica i, sobretot, perquè fer plans sense el compromís del seu finançament és no donar cap credibilitat al projecte.

Avui, el que havia de ser, o millor dit, el que es va vendre com la joia de la corona, s'ha quedat en simple bijuteria barata, i es pot parlar d'un fracàs absolut del Poot.

Per si no basta amb la poca resposta dels ajuntaments i la més que dubtosa capacitat financera de les nostres administracions per executar el Poot, hi podem afegir el fracàs del Poot en la contenció del creixement turístic i urbanístic.

Agrada al Sr. González i Ortea repetir que el Poot és en vigor. Fa un poc més d'un any deia a una compareixença que era optimista i que creia que dins l'any 1998 els ajuntaments adaptarien els seus planejaments al Poot. Reconec en el conseller de Turisme un cert optimisme, però també li he de reconèixer una manca absoluta de reconèixer el que és evident.

Sort, Sr. González i Ortea, que som al final de la legislatura, perquè ens temem que la història del Poot, amb els seus respectius consellers, hauria pogut ser la història de la Llei general turística.

Però concretem encara més aquesta relació del Poot que avui duu aquí amb la Llei general turística, amb uns quants exemples.

A l'article 21 del Poot, s'estipulen de manera molt clara i concreta les possibilitats d'un establiment d'allotjament turística clausurat. És per a nosaltres un dels pocs articles bons del Poot, ja que de veritat intenta millorar la qualitat turística.

Saben vostès que la Llei general turística deroga aquest article en la seva disposició derogatòria? ens hauríem de demanar per què.

La filosofia general del Poot és clarament la d'evitar el canvi d'ús dels hotels per edificis residencials i, alhora, mantenir un màxim d'esponjament a les zones saturades. Jo em deman: Podem dir el mateix de la Llei general turística? Sincerament, creim que no, al contrari, pens que es fomenta l'eliminació d'hotels per destinar els solars a un ús residencial plurifamiliar, el Poot fa del canvi d'ús una excepció, quan la Llei general turística en fa una generalitat.

El Poot contempla 37 zones definides com a turístiques amb les seves zones limitants de protecció costanera i les àrees de protecció posterior. La Llei general turística s'oblida d'aquestes 37 zones per parar sols d'un únic àmbit, tota l'illa de Mallorca. Aquest fet, per al Grup PSM-Entesa Nacionalista, i amb vista a l'intercanvi de places, és un fet molt greu. Les operacions d'intercanvi d'aprofitament del Poot s'adrecen fonamentalment, i ho ha dit ja el portaveu del Partit Socialista, a l'obtenció de terrenys dotacionals, primordialment a espais lliures públics que es basen en un intercanvi de places turístiques entre les parcel·les que haurien de servir, precisament, per a aquesta recerca o dotació. Segons la Llei general turística, a més de poder fer un nou hotel del doble de places donades de baixa, es manté o s'incrementa la densitat i la saturació, i queda més deteriorada la funció turística pròpia de l'espai.

Tot això ens duu a confirmar i a dir el gran fracàs del Poot, encara que, com deim també, no es vol reconèixer quan, perfectament, durant aquests anys, s'ha pogut demostrar aquest fracàs.

Així i tot, jo, encara que es continuï insistint que continua vigent el Poot i totes aquestes coses que continuament ens diuen, Sr. Triay, si és possible encara fer la moció, supòs que sí, continuarem demostrant aquests dies, en la discussió de la Llei general turística i en la futura moció que, de segur, pot presentar, aquest fracàs, que, com deim, està clarament demostrat per tots nosaltres i no ho fa el Partit Popular, que continua insistint en la voluntat manifesta d'aquest Poot caduc, el qual, de qualque manera, no ha donat els resultats que tots nosaltres esperàvem. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Breument, però vull dir que crec en aquests moments que al llarg d'aquests anys es fan esforços, es mantenen reunions amb els distints ajuntaments, tant de la zona de l'interior com de la costa, ajuntaments turístics, es fan esforços i reunions per aclarir i adaptar tot el que són els planejaments municipals al Pla d'ordenació de l'oferta turística. Crec que es fan esforços importants per part dels ajuntaments i també esforços importants per part de l'Administració autonòmica.

Evidentment que el Poot és viu, però pareix que en qualque moment el volen dinamitar, que els agradaria que no existís, però des del Grup Popular estam ben convençuts que el Poot és ben viu i que donarà encara molta guerra. Així es demostra en la Llei general turística, i a tots i cada un dels expedients turístics que es tramiten dia a dia es demostra que el Pot és viu, és vigent i està d'actualitat.

El finançament, evidentment, en el finançament, hi hem de col·laborar tots, hi han de col·laborar les administracions públiques, i jo crec que en aquest moment qui fa, en certa manera, més esforços perquè es pugui dur endavant tot allò que hi ha planificat és, evidentment, l'Administració autonòmica, el Govern balear.

Voluntat del Partit Popular, la voluntat nostra és clara, és que el Poot funcioni, i que funcioni bé. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. S'ha dit aquí, en aquesta tribuna, s'han llegit titulars de diaris, expressions del conseller Sr. Cladera, jo diria que expressions políticament correctes de les motivacions de la seva sortida del Govern, però la lletra petita, el xafardeig, el que diu és que Cañellas, per cert, l'expedient *Cañellas*, que avui és molt més notícia que nosaltres, perquè ha deixat de ser diputat d'aquest parlament, va dir al conseller, en això del Poot: "Me l'has clavada fins al mànec, però jo me l'he de treure", aquesta és la causa de la destitució del conseller. A partir d'aquí, el Poot va sofrir una sèrie de devaluacions, d'insuficiències afegides, com és no voler entrar en la regulació dels sòls urbans i dels sòls urbanitzables amb pla parcial. El conseller que va substituir el Sr. Cladera deia: "El Poot congela el creixement del sòl. El sòl no pot créixer més a Mallorca. És impossible des de la seva aprovació", i ara, quan llegim els anuncis que paga el Govern, la propaganda que paga per les Directrius d'ordenació territorial, resulta que això no era cert, que no era cert que es congelava el creixement, que hi havia no sé quants milions que la propaganda diu que llevaran del territori, però l'articulat, no.

Per tant, ja va partir amb unes dificultats, a causa que tenia insuficiències pròpies.

Però, realment, ara que tenim més perspectiva, que han passat els quatre anys, veim que el problema major no eren les pròpies insuficiències que tenia l'articulat del Poot precisament per la devaluació a què es va sotmetre amb el canvi de conseller responsable per exigència del conjunt del Govern, no, el pitjor no és això, el que és pitjor és que, a partir d'aquell moment, el Govern, a partir de l'aprovació l'any 1995, se'n va desentendre absolutament del Poot, i aquí va acabar la història.

El Sr. Reus, conseller de Medi Ambient i Ordenació del Territori en va parlar un parell de vegades i mai més no s'ha sabut res de polítiques actives, directes, del Govern per donar compliment al Poot. Això és així. Aquesta és la realitat de quatre anys ja.

Ara ja no parlem de futur, el Poot permetrà això o no ho permetrà, no, ara parlem què s'ha fet en quatre anys, què s'ha volgut fer, realment què és el que el Govern no ha posat en marxa del que va voler posar en marxa en el seu moment, perquè els ajuntaments no hi han adaptat els seus planejaments, si ja ho sabíem, si ja ho sabíem, si els ajuntaments estan molts anys en adaptar-hi els seus planejaments, és més, jo diria que quina pressa tenen a adaptar-hi els seus planejaments si, quan l'hi tenen adaptat, l'han de tornar a adaptar a una altra cosa?, aquells que no s'han adaptat al Poot, tots aquells, se salvaran, perquè ara s'adaptaran al Poot, a les Dot, al Pla de carreteres i al Pla hidrològic, quatre coses a la vegada, però aquestes dificultats ja se sabien, hi havia quantitat de municipis que no estaven encara adaptats a la Llei del sòl de 1975, no hi estaven encara, n'hi algun encara que no hi està.

I es diu que el Consell de Mallorca no es va voler subrogar, però si quan va fer un any que el Pot estava en vigor, i s'havien d'haver aprovat inicialment totes les adaptacions, no n'hi havia cap, de municipi, que hagués fet l'aprovació inicial de la seva adaptació, i el Consell de Mallorca s'havia de subrogar les competències urbanístiques de tots els municipis de Mallorca? Això és realment aberrant, basta pensar en aquesta situació, que no és una situació de futur, és una situació que es va donar l'any 1996, per pensar que, efectivament, aquesta no era la sortida, ni el Consell de Mallorca no era tampoc una administració amb la qual s'hagués arribat a cap tipus d'acord en matèria del Poot. Els informes sempre van ser negatius i mai no es van tenir en compte les observacions que va fer respecte a aquest pla.

Però, a part d'això, per què es va estar dos anys en constituir l'òrgan gestor del Poot, si aquest era precisament el que havia d'impulsar les adaptacions del planejament, les operacions d'aprofitament i d'intercanvi de les àrees dotacionals, els municipis o les zones de preferent reconversió? Per què es va estar dos anys? Perquè ja el desinterès era total en relació al Poot. Per què a partir de l'any 1997 no s'ha tornat convocar aquest òrgan gestor del Poot, l'any 98, l'any 99? No n'hem tengut cap més notícia. Que fan reunions?, bé, que facin reunions, però el Poot no s'aplica, però no s'aplica perquè el mateix govern no hi té cap interès, el mateix Govern fa lleis per encobrir, precisament, l'incompliment generalitzat de les seves obligacions dins el Poot, i aquest és l'objecte de la Llei. Ha dit: "No, però hi ha -què ha dit?- 11.000 places turístiques que són de molta més qualitat". Això és el resultat del Poot? Però si això està en vigor des de l'any 1987, si això, vuit anys abans que el Poot, ja es va aprovar la llei, primer decret i després llei, denominada Cladera 2, de 60 metres quadrats per plaça, de quatre i cinc estrelles o de tres i quatre claus... Tot això estava en vigor, el Poot ho va recollir, o pot ser ha va completar amb alguna normativa, però tot això ja estava en vigor.

L'objecte del Poot era l'ordenació urbanística i les operacions de reequipament i les operacions d'intercanvi, de les quals no ha fet ni menció, no ha parlat per res de l'obligació clarament establerta en el Poot d'adquirir quasi 800 hectàrees a l'illa de Mallorca per fer les 37 zones per fer aquestes operacions, dels 2.000 milions de pessetes que havia d'haver posat per a la reconversió de les zones de Cala Gamba, es Molinar i de Cala Major a Palma, ni de les 13 zones de reconversió preferent fixades en el Poot. A cap dels problemes no hi ha volgut entrar perquè realment és que han estat quatre anys de desídia i de no creure-hi en absolut. "Tenim això aprovat, molt bé, idò que ho apliquin els ajuntaments, que el Consell de Mallorca ho faci complir i nosaltres ens en rentam les mans perquè això, a part de fer reunions, és molt complicat".

I per això no hi ha cap partida en els pressuposts. L'única partida que trobam en els pressuposts és una partida de 23 milions l'any 1999 per fer estudis, per fer projectes però sense que hi hagi cap actuació en política de sòl i, clar, sense política de sòl públic no hi ha política d'intercanvi, això és evident, perquè aquesta sí que era una cosa que el Poot per fi havia aclarit: que la dotació de sòl públic havia de servir per a les operacions d'intercanvi, que s'havien d'adquirir sòls no urbanitzables pròxims a les zones turístiques per després incorporar-los com a patrimoni de sòl a una requalificació -que ho diu ben clar, ho diuen els documents del Poot- per després produir aquestes operacions d'intercanvi. Res d'això no s'ha duit endavant, cap partida econòmica no s'ha posat en marxa, l'empresa pública que s'havia de fer càrrec de tot aquest procés mai no ha tengut aquesta responsabilitat ni s'ha dit quina era i, per tant, el Poot no ha anat endavant, i per no fer res, per no fer, han arribat a l'extrem que ni tan sols han complert informar el Parlament i donar lloc a un debat parlamentari cada dos anys sobre el compliment, el seguiment i el control del Poot perquè pogués ser una discussió assumida per tothom, i aquesta és una realitat molt difícil, realment, d'eludir per part del conseller responsable.

Per tant, davant aquesta situació no hi ha dubte que necessàriament una valoració del Poot haurà de ser una valoració negativa, no podrà ser de cap altra manera. Tots els compromisos que el Govern va assumir després de no sé quants d'anys he dit, ja no me'n record, sis anys de l'aprovació dels criteris per aquest parlament, després de deu anys -sis més quatre- de moviment polític, de publicitat, de discussió, d'anuncis sobre la necessitat del Pla d'ordenació de l'oferta turística, quan realment ha estat aprovat, quan se li han posat xifres i dates, quan s'han posat obligacions detallades a cada una de les zones, idò res d'això es veu complert en un grau mínimament suficient, quan hem passat el moment en què el Govern ja hauria de tenir en aquest moment preparada la revisió del programa d'actuació i de l'estudi econòmic i financer d'aquest pla, però realment amb aquest bagatge d'imcompliments tan ampli realment jo comprenc que el mateix conseller se senti desmoralitzat davant una discussió com la que avui tenim.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Sr. Conseller de Turisme té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Esté tranquilo, Sr. Triay, yo no estoy desmoralizado. Hace falta mucho más para desmoralizarme a mí. Mire, en el principio no entro, yo, en chismorreos, rumorologías, que si dijo el Sr. Cañellas, que si dijo el Sr. Cladera...; eso me parece impropio de esta tribuna e impropio de una discusión seria; por consiguiente paso por alto, me importa muy poco lo que hayan dicho unos y otros o, mejor dicho, lo que según qué gente que tiene poco que hacer y pocas otras obligaciones dice que dicen los demás.

Crecimiento de suelo urbanizable. Me dice usted que no se crece. Naturalmente que no crecía, y no crece. En las zonas turísticas se impone un criterio con el Poot de Mallorca según el cual los urbanizables que entonces están aprobados se quedan como en una foto fija, no pueden crecer: se rodea en lo que da al mar por unas franjas de suelo con la calificación de suelo de especial protección, y por detrás de una franja que, en su caso, puede ser reconvertida como zona donde se puedan realizar intercambios y equipamientos dotacionales, y eso es así, pura y simplemente, de manera que efectivamente tenía razón también el conseller Flaquer cuando decía eso, y así ha sido, así ha sido y así es, y si Dios quiere así será.

No se ha sabido de políticas activas en materia del Poot, o sea, yo todo lo que le he dicho son unas reunioncillas que, en fin, no tienen mayor interés, el órgano se reúne, se reúne en el 97 y a usted no le gusta, no le debe gustar el año, eso no son políticas activas. Le he dicho todo lo que se está haciendo día a día. Eso, ya lo creo, que son políticas activas, activas en la medida en que son posibles, porque aquí viene la siguiente cuestión, que realmente es el meollo y el fundamento de todo esto: el Consell Insular tiene la obligación de subrogarse, de acuerdo con ese plan de ordenación de la oferta turística, en una actividad si hay inactividad por parte de los municipios. Hay esa actividad, ustedes la constatan al cabo de un año, y todo lo que dicen es que, "claro, eso era de esperar, pero por supuesto con nosotros no cuentan", que el Gobierno arbitre sus medidas, que el Gobierno saque la caballería, como decía algún otro diputado de aquí, no lo decía pero lo insinuaba, el Gobierno lo puede arreglar todo *mani militari*; no sé qué tenemos que hacer: armar las huestes o montar unos *mossos d'esquadra* que vayan por los ayuntamientos obligándolos a adaptarse al Poot.

No, por supuesto somos sensatos y preparamos unos equipos técnicos y jurídicos que, por cierto, se contemplan cada año sus partidas en los presupuestos generales. Eso se me había olvidado decírselo antes, pero consulte usted los presupuestos y verá como año tras año en la Conselleria de Turismo hay unas partidas presupuestarias concretas y definidas para una serie de técnicos y una jurista que se dedican a este tema en concreto y que se vienen dedicando y demostrando su actividad, en vez de encogerse de hombros y decir: "Bueno, es que esto parece que no está bien o no nos gusta y, entonces, pues ya está, que lo haga - no sé quien- el gobierno de Madrid o la Comunidad Europea o el lucero del alba" que, al parecer, es la actitud que adopta y justifica aquí el Consell Insular de Mallorca: acusa al Gobierno de inactividad cuando resulta que la actividad concreta y precisa que se detalla en el decreto de aprobación del Plan de ordenación de la oferta turística es ignorada olímpicamente y públicamente por los responsables correspondientes del Consell Insular.

El Poot no se aplica. Yo esto ya no sé cómo contárselo porque realmente es inútil insistir en algo que ustedes no quieren entender o no quieren admitir, aunque saben perfectamente que es así. El Poot se está aplicando en todos los aspectos importantísimos del Poot. La limitación del suelo urbanizable, que usted hacía referencia, no sé si periodística, que el conseller Flaquer en su momento se había referido. Se mantiene, por supuesto, la *ratio* turística; usted me dice que ya estaba, de alguna manera, primero en el Decreto Cladera con una medida, después en la Ley. Conforme, pero la Ley Cladera desemboca en el Plan de ordenación de la oferta turística, son dos piezas jurídicas continuas, naturalmente, pero eso no invalida el hecho de que esta, la *ratio* turística, que es fundamental y que, por cierto, una vez más, ¿cómo no?, fue copiada con posterioridad por otras comunidades que pusieron *ratios* similares y que se implantó aquí por primera vez, se está manteniendo en todas las 11.000 y pico plazas de que le hablaba antes y cuya relación tengo ahí y con mucho gusto se la daré si usted quiere conocerla, hotel por hotel y edificio de apartamentos por edificio de apartamentos.

La calidad de los establecimientos, la cuatro y cinco estrellas en la oferta hotelera de hotel o de aparthotel, y las tres o cuatro llaves, en general, en el tema de apartamentos se está produciendo y se está manteniendo, es importantísimo, es un paso decisivo en materia de calidad que otros nos copiarán; todavía no nos lo han copiado pero nos lo copiarán, está vivo, vivo y coleando, ya lo creo. Parece poco importante; en fin, es su opinión.

Las condiciones y los parámetros urbanísticos consiguientes y las condiciones de contorno, condiciones como por ejemplo la longitud máxima de fachada que permita la vista al mar, una de las cuestiones importantes que planteaba en el tratamiento del urbanizable de costa y del urbano de costa el Poot se está manteniendo, incluso hicimos una modificación del mismo para que quedara absolutamente claro y terminante; se está produciendo en todos los proyectos que se presentan. Parámetros urbanísticos de todo cariz: alturas máximas, volúmenes máximos, superficies mínimas, incluido también el uso residencial unifamiliar y plurifamiliar. Todas esas determinaciones se están manteniendo, como usted sabe muy bien, por cierto, que está en la Comisión de Urbanismo y puede vivirlo cada día. De manera que todo eso se está haciendo, y todo eso es la sustancia del Poot, todo eso es importantísimo y se está cumpliendo al margen -insisto- de que los ayuntamientos hayan adaptado su planeamiento, que lo están adaptando.

Vuelvo a decir que tenemos seis ayuntamientos adaptados y que hay otro grupo de ayuntamientos que están en tramitación en el Consell Insular, que son otros seis, ya son doce, entre los cuales, por supuesto, están los más importantes, porque, claro, usted lógicamente habla de 53 ayuntamientos de Mallorca y usted, bueno, ahí mete en el mismo saco al Ayuntamiento de Calvià, o al de Alcudia o al de Palma, que al de Alaró, al de Lloseta o al de Sineu, ayuntamientos que desde el punto de vista del cumplimiento del Plan de ordenación de la oferta turística lógicamente están enormemente distantes y son enormemente distintos.

De manera que en los doce, como digo, seis ya adaptados y seis en tramitación en el propio Consell Insular, además de los otros ocho que le he leído que están en trámites de adaptación, están incluidos todos, absolutamente, los ayuntamientos de relevancia turística de la isla de Mallorca. Yo creo que no está mal; ¿que no se ha hecho en un año?, conforme, pero yo creo que eso representa un porcentaje importante y un movimiento importante que se está haciendo día a día.

El seguimiento parlamentario; teníamos que haber venido aquí..., ahora, desde que yo estoy en la conselleria veo que tuve un debate aquí, en pleno, con el Sr. Quetglas, como digo, hace creo que dos años y pico, lamento no tener la fecha delante, creo que fue en septiembre u octubre del 96, tal vez noviembre, en el período parlamentario de entonces; muy bien, ahora, probablemente en octubre o noviembre del año pasado tenía que haber provocado un debate aquí o convocarles a una comisión. Es posible, es posible. No creo que tenga tampoco ninguna especial trascendencia; ustedes han presentado esta interpelación cuando les ha convenido por el sistema de urgencia y aquí estamos debatiendo, porque siempre estamos en lo mismo, siempre están acusando al Gobierno de hurtar el debate parlamentario cuando resulta que estamos haciendo el debate parlamentario, ¡por favor! No sé si teníamos que haberlo debatido hace dos meses o si está bien que lo debatamos ahora, pero debatámoslo y no demos más..., no perdamos más tiempo discutiendo eso.

Y, finalmente, me dice usted e insiste en el tiempo de discusión del Poot. Yo pensaba ahora, cuando le oía, realmente en aquello de "ni contigo ni sin ti tienen mis males remedio". De manera que el Plan de ordenación de la oferta turística se discutió durante demasiados años. En cambio, y recientemente, me han dicho ustedes que la Ley general turística ha venido demasiado aprisa y se ha discutido demasiado poco. Sinceramente creo que es verdaderamente difícil dar con la clave y el tiempo adecuado y justo que ustedes necesitan para discutir una cosa. Yo creo que las propias circunstancias y los acontecimientos que se suceden en determinados momentos políticos y económicos de las Islas son los que marcan, lógicamente, el tiempo adecuado para discutir las cosas, y me parece que entonces fue necesario discutir el Poot mucho tiempo y que ahora también tenemos el tiempo necesario y suficiente para discutir la Ley general turística.

Nada más. Muchas gracias, Sr. Presidente, porque me niego a hablar con legos de egiptología, que desconocen manifiesta y claramente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 163/99, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a desistiment de la creació de la posada en marxa i gestió d'una oficina d'informació educativa.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, proposicions no de llei, i veurem la presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, la 163, relativa a desistiment de la creació de la posada en marxa i gestió d'una oficina d'informació educativa. Sr. Diputat, Sr. Damià Pons, té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, fa devers un any que el Govern balear va decidir crear una oficina d'informació educativa, una concessió feta a dit, directa, inexplicada, davant la qual la comunitat educativa va reaccionar, ja diria, amb una actitud de rebuig, va veure amb mals ulls aquesta iniciativa, la creació de l'oficina d'informació educativa de la qual estic parlant, tant pel procediment, sense transparència, amb tuf de favoritisme, com perquè en general es va pensar que era un servei que, en bona lògica, l'havia de donar la mateixa administració. Així ho pensaren i ho digueren, a més a més, els sindicats implantats en el sector de l'ensenyament, els partits polítics i altres col·lectius.

L'ombra de la sospita i del descrèdit des del primer moment va volar sobre aquesta oficina instal·lada al carrer General Riera de Palma. El funcionament de l'oficina més aviat sembla que ha resultat decebedor de manera general. Per començar, i és ver que tan sols és un fet pintoresc, encara que creim que indicatiu, un dels telèfons de l'oficina va resultar que corresponia a un bar. Avui matí mateix he parlat amb el propietari o amb un empleat d'aquest bar i m'ha dit que els continuen cridant. Amb tanta publicitat, em deman jo, com n'han fet, no podrien haver aconseguit que almanco estiguessin clars els números de telèfon que corresponen a aquesta oficina?

També ha estat decepcionant el funcionament perquè, més enllà de l'aparença del local, luxosa, ben endomassada, molts de ciutadans que s'hi han acostat no n'han sortit satisfets, i li posaré un exemple conegut, o els posaré un exemple conegut, que es comenta entre els ensenyants: l'any passat l'oficina va donar informacions errònies en referència al concurs de trasllats i hi hagué ensenyants que en sortiren perjudicats; d'altres pogueren evitar ser-ne perjudicats del tot perquè hi hagué un sindicat que els va fer veure l'error i els va permetre que rectificassin.

Un altre aspecte que ens permet veure, que ens permet avaluar la qualitat de la informació que dona l'oficina és la consulta a Internet: www.oiecaib.com. Si obrim aquesta pàgina ja trobarem a la portada un avís que és el següent: "Disculpau les molèsties. Encara estam en construcció", això avui matí. Jo diria que han tengut un any per acabar les obres, i la veritat és que hem de reconèixer que no els ha retut gaire; però, a més, si entram dins la pàgina en la qual s'ofereix informació, la pàgina que ofereix com a informació l'oficina, què hi trobam?, una acumulació desordenada de dades, sense cap estructura clara i sistemàtica que les jerarquitz i les ordeni, no hi ha ni un sol gràfic, ni quadres sistemàtics, ni arbres classificatoris de cap tipus, la presentació de la informació és d'elaboració molt primària, un desgavell i, evidentment, davant aquesta situació, deus haver de ser un internauta gairebé capaç de donar la volta al món per poder circular-hi sense dificultats.

Ara bé, malgrat totes aquestes deficiències comprovables, el Govern es veu que confia cegament en l'Oficina d'informació turística, perdó, l'Oficina d'informació educativa. Si anam a la finestreta d'informació de les dependències de la Conselleria, ens remetan a l'oficina del carrer General Riera d'una manera sistemàtica i contundent. Segons diuen o segons han dit al sindicat que és majoritari en el sector de l'ensenyament, el conseller ha donat ordre a les diferents direccions generals perquè sempre prioritzin la canalització d'informació cap a l'Oficina d'informació educativa.

Aquesta confiança cega ha anat acompanyada de la voluntat de mantenir un obscurantisme absolut sobre el tema. El nostre grup, amb data de 22 de juliol, de l'any passat, evidentment, va registrar preguntes i peticions de documentació. Em permetré llegir-les. Primera: "S'ha realitzat concurs públic per a l'adjudicació de la gestió de l'Oficina d'informació de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports?". Segona: còpia de l'expedient del concurs per a la concessió administrativa de l'Oficina d'informació de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports. Tercera: còpia dels noms i llinatges del personal que treballa a l'Oficina d'informació de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports, així com càrrecs que ocupen, nivell d'estudis i situació laboral. I aquest mateix mes n'hem registrada una altra en la qual demanam documentació, concretament còpia de l'expedient de contractació i fiscalització de l'Oficina d'informació educativa. Cap resposta a aquestes tres preguntes o a aquestes tres sol·licituds de documentació fetes el mes de juliol. Què amaguen?, aquesta és la pregunta lògica des de la més absoluta mala fe i des de la més absoluta manca de capacitat de ser sospitosos.

El Govern, però, en lloc de rectificar la decisió inicial que va prendre ara fa un any, hi ha volgut tornar a ficar la banya. En el *BOCAIB* de dia 24 del 12 del 98 apareixia l'anunci de licitació d'un contracte per dur a terme la creació, posada en marxa i gestió d'una oficina d'informació educativa. Com a resposta a aquest anunci i a aquesta decisió política del Govern, el nostre grup ha presentat una proposició no de llei en la qual instam el Govern a desistir de la creació d'aquesta oficina. Raons; evidentment n'hi ha diverses i les aniré esmentant i repassant. Evidentment, algú per ventura pensarà que nosaltres no som partidaris de donar informació als ciutadans. Evidentment que sí, que volem donar informació als ciutadans, molta, molta, diria jo, clara i actualitzada, i cap de les tres condicions en aquest moment no es compleixen a partir de la tasca que desenvolupa aquesta oficina d'informació. Ara bé, creim, el nostre grup creu que la informació ha de ser generada directament per la mateixa administració educativa; com?, a través de punts informatius situats *in situ*: a Capità Salom, en els Geranis, a través de les seus dels sindicats, dels mateixos centres escolars, a les oficines d'informació juvenil, a les oficines dels diferents ajuntaments de l'illa i a través d'altres canals que, a hores d'ara, ja n'hi ha molts, i també, evidentment, a través d'una pàgina *web* de qualitat, de circulació fàcil, posant una terminal d'accés en els llocs on hagi més potencial d'usuaris, que serien els llocs on més possible seria que hi hagués gent interessada en conèixer aquesta informació.

Evidentment el nostre grup pensa que aquesta oficina d'educació educativa és un intermediari innecessari entre qui genera la informació, que és la mateixa Administració educativa, i qui li demana, que són els ciutadans: alumnes, pares, comunitat educativa en general, ciutadans en general. El procés comunicatiu lògic, que seria el procés comunicatiu directe entre l'Administració i els ciutadans, rep una interferència que és aquesta oficina d'informació educativa que endarrereix i distorsiona la informació que pogués circular i que pogués arribar a qui la necessita.

Evidentment, entre informar a través d'aquesta oficina d'informació educativa o informar a través dels mateixos centres de la Conselleria, a més a més presenta una altra diferència que nosaltres consideram important: l'oficina no es fa responsable de les possibles informacions errònies o incompletes que pugui oferir; en canvi, la finestreta d'informació de la Conselleria d'Educació a Mallorca, a cadascuna de les Illes, sí que hauria d'assumir les responsabilitats que poguessin derivar-se d'una informació insuficient, d'una informació incorrecta, amb la qual cosa l'Administració s'hauria de comprometre a assumir les responsabilitats que es derivassin de les informacions que oferís als ciutadans. Això vol dir que l'oficina, d'alguna manera, funciona amb una certa impunitat a partir que no es fa responsable dels seus actes informatius i, per tant, això té com a conseqüència una indefensió per part dels ciutadans o dels professionals de l'ensenyament que puguin ser els receptors d'aquesta informació i així ja he posat un exemple abans que va succeir l'any passat amb ocasió del concurs de trasllats del qual he parlat fa un moment.

Unes altres raons per les quals el nostre grup està en contra d'aquesta oficina d'informació educativa és el seu elevadíssim cost. En el concurs de licitació que ha estat publicat en el *BOCAIB* el mes de desembre passat es parla de 90 milions de pessetes cada any, i d'aquests 90 milions de pessetes n'hi exactament 63 que es destinen a personal, una tractalada de personal, ni més ni manco de 18 treballadors: un gerent, cinc tècnics superiors, dos tècnics mitjans, vuit auxiliars, un programador i un missatger. Abans, fa dos o tres anys, la delegació del Ministeri d'Educació i Ciència tenia tres auxiliars assignats a la tasca d'oferir informació, amb un cost aproximat inferior als 10 milions de pessetes. Estàvem més mal informats aleshores que ara? Evidentment la informació sempre es pot millorar, probablement la informació que s'oferia no era suficient, però és evident que si s'havia de millorar la qualitat i la quantitat de la informació que s'oferia, s'havia de millorar amb esma, amb racionalitat administrativa, amb voluntat d'austeritat econòmica, i això no s'ha fet així perquè es destinaran, a partir d'enguany, ni més ni manco que 90 milions de pessetes a una tasca que abans en costava 10.

Una altra raó que ens du a estar en contra d'aquest contracte i d'aquesta licitació és que es farà una concessió per quatre anys del servei de creació i gestió d'una oficina d'informació educativa, i aquesta concessió per quatre anys es produirà -em sembla que era dia 3 de febrer que acabava el termini de presentació de sol·licituds- es farà el mes de març, el mes d'abril, just abans, un mes, dos mesos abans d'unes eleccions autonòmiques, quan és possible que canviï el plantejament de la política educativa, no tan sols perquè pugui haver un canvi de signe polític en el Govern de les Illes Balears, sinó perquè fins i tot hi hauria una hipòtesi que seria un altre conseller d'Educació i Cultura del Govern balear, que per ventura fos més sensat, que no volgués fer tan malbé els doblers públics, que es replantejés l'absoluta manca de necessitat d'una oficina d'aquestes característiques i volgués canalitzar la informació a través dels serveis que la mateixa conselleria té, amb els seus funcionaris i amb els seus locals.

Evidentment, la voluntat de contractar per quatre anys la creació i gestió d'una oficina d'informació educativa per ventura és legal, però creim que políticament és il·legítima. Aquesta decisió dona dret a ser malpensats, a sospitar. A qui s'ha volgut fer un contracte blindat de 360 milions de pessetes que li assegurarà les sopes per una bona temporada? Quins interessos s'han volgut garantir? Aquestes no són preguntes només d'aquest diputat sinó que són preguntes que volen dins la comunitat educativa i, evidentment, abans el Sr. Triay parlava de xafarderies i les xafarderies, evidentment, són xafarderies, però si hi ha una mica de remor convé escoltar-la, la remor, i aleshores fins i tot es parla dins la comunitat educativa de noms i llinatges, d'unes empreses implicades i, evidentment, unes empreses implicades que, a més a més, no figuren en el Registre Mercantil i, evidentment, si el responsable d'Educació, si el Govern balear no té capacitat de fer llum sobre aquesta qüestió donant la informació que se li sol·licita, pot ser legítim que tot aquest xafardeig, remorologia, sigui perfectament mereixedora de circular.

Per tant, i ja acabaré, massa ombres negres, massa obscurantisme informatiu, massa motius de sospita, massa doblers malgastats, massa poca racionalitat administrativa i, fins i tot, posats a tenir poca racionalitat administrativa se m'ocorre ara fer-los una proposta, i és que ja que han creat una oficina d'informació educativa, per què no en creen una d'informació als parlamentaris i, per tant, d'aquesta manera per ventura les preguntes cursades el mes de juliol de l'any passat ja hauríem aconseguit que arribassin a les nostres mans i, per tant, ara per ventura podríem fer una intervenció més documentada? Suposam que el Sr. Conseller o qui intervengui del Grup Popular ens retregui que no hi ha una documentació suficient.

Així i tot, el Grup Popular té una ocasió ara i aquí de curar aquesta malaltia, per dir-ho de qualche manera, que ha provocat amb la creació d'aquesta oficina, que és votant a favor de la nostra proposició no de llei. El Grup Popular ara tindrà l'oportunitat de rectificar. Jo crec que rectificar és una decisió que quan és, en diria, ajustada a la conveniència de la racionalitat pública i de l'administració dels doblers públics honora a qui la pren. Per tant, jo crec que vostès ara tenen una magnífica ocasió.

Evidentment, la nostra proposició no de llei, després de tots els preliminars, en els quals s'argumenten les raons per les quals nosaltres estam en contra que aquesta licitació tiri endavant, evidentment, és molt breu però és rotunda, i, evidentment, la contrapartida és utilitzar els serveis de la pròpia Conselleria d'Educació per establir uns canals d'informació als ciutadans i a la comunitat educativa eficaços i econòmicament molt més barats.

Per tot això, demanam al Grup Popular que s'ho pensi, rectifiqui i voti a favor de la proposició no de llei, i, d'aquesta manera deixaran d'estar equivocats, com ho han estat durant tot l'any final, en què aquesta Oficina ha funcionat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, simplement per sumar-me al contundents i rotunds arguments que el portaveu del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha exposat. Crec que les raons són de pes, crec que la inconveniència de fer-ho en aquest moment és òbvia, crec que els 90 milions per donar cada any a aquest servei és una passada, és una passada; voler col·locar, abans d'acabar la legislatura, 18 persones és un abús, crec que aquest servei és una responsabilitat directa de la conselleria, i el fet de voler muntar aquest servei gasant, malbaratant, tal quantitat de recursos econòmics no és més que una mostra palpable de la ineficiència que té la conselleria per fer arribar de manera adequada, clara i eficient tota la informació que és necessària.

Efectivament, hi ha molts de motius per sospitar de les raons que hi ha darrera aquesta iniciativa, i és per això que des dels Verds hi donarem suport. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sr. Portella, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Amb motiu de la transferència de competències en matèria d'educació, el Govern balear va comanar un estudi econòmic, em sembla que a Arthur&Andersen, una prestigiosa casa que fa estudis d'aquest tipus de consulta, sobre les condicions econòmiques del traspàs de competències educatives. Com que el traspàs es va fer abans de la realització d'aquest estudi, l'estudi inicial es va transformar en un estudi sobre l'organització de l'educació, del sistema educatiu, a les Illes Balears.

Vaig tenir ocasió de llegir aquell estudi, i no posava, entre les propostes, la creació d'una Oficina d'Informació Educativa, no ho posava, també és cert que tampoc no posava, com a proposta, la creació de directors generals a Eivissa i a Menorca, sinó que proposava la creació de les figures de secretaris o de subsecretaris, un càrrec molt inferior a l'actual, per tant, aquells 20 milions que ens va costar l'estudi Andersen ens van servir de poc.

El Govern balear, jo entenc que el primer any de competències educatives, amb l'alegria que es dona i amb la necessitat de crear uns mecanismes d'informació i propaganda, també aquesta segona part, i propaganda, pren decisions que moltes vegades van en contra de la sensatesa i del seny que haurien de presidir aquestes polítiques.

Nosaltres també hem demanat informació respecte d'aquesta Oficina, del funcionament de l'any 98, i tampoc no l'hem rebuda, com el Grup Nacionalista, per tant, pens que aquesta malaltia o aquesta epidèmia és comuna a tots els grups parlamentaris, que no reben informació que sol·liciten.

I hem d'estar totalment d'acord amb l'exposició que ha fet el portaveu del Grup Nacionalista, el Sr. Damià Pons, anteriorment, a l'hora de defensar aquesta proposta, principalment, tant pel que fa a la necessitat d'informació que la informació s'ha d'emetre des del propi sistema públic, nosaltres aconsellem o recomanem al Parlament o al Govern, aprofitant que ens escolta el conseller de Cultura i Educació, que faci una oferta pública d'ocupació, que creï ocupació fixa i estable, que li sortirà molt més econòmic que aquests 90 milions d'una oficina contractada, d'una oficina privada contractada, etc., i així crearà ocupació, que és una de les preocupacions del conseller de Treball, també del president del Govern encara que açò, a l'hora de la veritat, segons sembla, no ho posa en pràctica.

Ens fa por, lògicament, he de sospitar, com sospiten tots els portaveus, que aquesta Oficina, que aquest contacte per quatre anys, un mes abans d'acabar l'actual període parlamentari, quan potser hi hagi un canvi d'orientació en el Govern, un canvi de Govern, poden ser moltes coses, és una cosa insensata, que no té raó de ser, i que només per prudència, per discreció, per pròpia elegància política, no s'hauria de realitzar, perquè els malpensats, i en aquest moment li diré que som malpensats, també al Sr. Damià Pons, poden creure que aquesta oficina serà, si hi ha un canvi de Govern, una espècie de servei de contra poder a la labor que un Govern diferent, que un Govern d'esquerres, pugui fer en matèria educativa, i creim que no és convenient fer-ho, nosaltres no ho fariem, i, per tant, demanem que no es faci i que es doni suport per part de tots els grups a aquesta proposta del Grup Nacionalista.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Crespi, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Damià Pons es demanava què hi ha d'amagat darrera aquesta manca de donar una informació a la qual els parlamentaris tenim dret. Bé, si li pareixen pocs 360 milions que hi ha amagats darrera aquesta proposta, que, endemés, és una fal·làcia fins i tot a l'anunci, i si no, ho veurem: Creació, posada en marxa i gestió d'una Oficina d'Informació Educativa.

Què s'hi juga res que l'Oficina d'Informació Educativa continuarà allà on n'hi ha una que s'ha posat en marxa fa molt de temps? Jo n'estic ben convençut.

Per tant, 360 milions de pessetes per informar, valdria la pena fer-ho molt bé.

Però jo crec que aquí hi ha dos temes ben clars: Un és una concepció del que és un servei públic. Jo crec que vostè i ho coincidim plenament que l'Administració ha de ser la responsable directa davant els ciutadans de la gestió del propi servei, i, per tant, si aquesta s'equivoa, assumir-ne la responsabilitat, ni més ni pus. I una altra és que els doblers públics no han de ser com una mamella d'una vaca on s'hi pugui afegir tothom que hi vulgui passar, de la mamella de la vaca només han de mamar els seus fillons, però aquí no, però aquí no, i per tant, i vostè ho ha dit, quines determinades persones reben bé un salari o bé una altra cosa d'aquests doblers, i si el Govern ens hagués facilitat la informació que li hem sol·licitat, però que la tendrem, no es preocupi, que jo crec que podrem iniciar altres tipus d'accions en aquest cas.

En qualsevol cas, si jo fos el contractista que presumptament vol agafar això, no ho faria, miri, no ho faria, perquè és possible que no cobri els primers 90 milions. Jo, des d'aquí, li faria una advertència, al possible contractista, que fins i tot pugui perdre la fiança definitiva.

Per tot el que he dit i, sobretot, pel que ha dit vostè, el nostre grup donarà suport a la seva proposició. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Joan Marí, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Pons, vostè que és un home intel·lectualment molt preparat, a qui agrada la literatura popular i ser culte, per descomptat, ho donam per sobreentès, m'agradaria, en aquesta tarda en què falta una miqueta de tranquil·litat, recordar-li una llegenda a què ha donat lloc a una pintura que hi ha a la parròquia del meu poble, signada l'any 1722, i que representa la fuita de la Sagrada Família cap a Egipte, s'hi feu l'aset, sant Josep, la mare de Déu i el nin, que se'n van cap a Egipte, i quan surten de terra santa, damunt l'ase va el filllet, passa un vianant, diu: "Quina cara, aquest al·lot, mira son pare i sa mare al seu costat i ell ben eixencat dalt l'ase". L'al·lotet en baixa i hi puja son pare, dalt l'ase, en passa un altre: "N'hi ha que tenen cara, mira aquest home, la dona i el fill caminant i ell ben eixencat", en baixa sant Josep, hi puja la dona, i un altre: "Bé, vaja, aquestes dones d'avui en dia -es veu que això del feminisme encara...-, quina cara que té, la seva criatura caminant i ella ben eixencada dalt l'ase", en baixa la mare de Déu i es queda l'ase tot sol, passa un altre i diu: "Quina cara i que bàmbols que són aquests, tots tres caminant i l'ase sense ningú".

Conseqüència d'aquesta petita llegenda: Faci el Govern el que faci, l'oposició ho trobarà malament. Si posa una oficina, perquè la posa; si no en posa, perquè no en posa. Si contracta, perquè contracta.

No sé quina maldat li haurà dit el seu company que ja es prepara per a la rèplica, però vaja, nosaltres també estam preparats.

Dit això, un, modestament, que ve de l'illa menor d'Eivissa, a qui el Grup Parlamentari encarrega aquest tema, que busca una mica de documentació, que no sap res ni de "rumorologia" ni de xafarderia, sinó que el Grup Parlamentari li encarrega una feina, i un busca, lògicament, una mica de documentació, però si no fos perquè el temps passa, avui aniria de llegenda la cosa, perquè li'n contaria una altra, però la deixarem per a una altra avinentesa, no sigui que, al Sr. Sampol, li agafi... Perdó, que, a qualque parlamentari que està escoltant, li agafin idees malvades.

Però parlant ja una mica més seriosament del que jo he pogut recollir amb la millor voluntat, i a Eivissa aquests rumors no ens han arribat, ni aquests insults cap al conseller, que ha de ser qui el succeirà en un futurible, utòpic, serà més sensat, i que s'ha de posar una oficina d'informació parlamentària per als parlamentaris, jo crec, sincerament, aví que hi ha poqueta gent aquí, que si no fos perquè el president em renyaria, li dedicaria una frase, Sr. Pons.

EL SR. PRESIDENT:

Continui, Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí, Sr. President; sí, Sr. President.

N'hi ha alguns que ja són a punt d'enterrar-los.

D'ençà l'assumpció de les transferències educatives no universitàries a la comunitat autònoma de les Illes Balears, el Govern de la comunitat autònoma ha realitzat un important nombre d'actuacions destinades a millorar el sistema educatiu. Això, no ho pot negar ningú i, sobretot, no ho podem negar aquells que som de les Illes petites, i no em cansaré de repetir-ho, perquè, com va dir el meu president del Consell d'Eivissa, qui, malauradament, avui no pot ser entre nosaltres, el millor que en matèria educativa s'ha fet per a Eivissa i Formentera ho ha fet aquest Govern, com és l'educació universitària.

Una de les qüestions que pareixen importants era tenir a l'abast de tota la població illenca, de tota la població illenca, perquè a vegades alguns diputats obliden que aquesta comunitat nostra no és només Mallorca, també hi ha Formentera, Eivissa i Menorca, idò, un sistema d'informació àgil que de manera centralitzada i més barat que si s'hagués de posar un a cada illa, perquè Formentera també hi tendria dret, pogués resoldre els dubtes o les inquietuds que podia provocar una matèria tan àmplia com l'educació. Per aquesta raó es va considerar de molta importància la creació d'una Oficina d'Informació Educativa.

I davant aquesta proposta del PSM, hem de fer les següents consideracions: Hem d'estar en desacord amb l'afirmació que es fa a la proposició no de llei, en la qual es diu que aquestes funcions informatives poden ser assumides perfectament pels funcionaris de la Conselleria d'Educació o pels sindicats d'ensenyants, tal com s'havia fet fins al moment de les transferències.

És evident el desconeixement del que suposa una oficina d'aquestes característiques, les seves funcions i la població a la qual s'adreça, per una banda, i com no pot ser d'una altra manera, els sindicats també ofereixen una informació als seus afiliats o treballadors, però ho fan a aquest col·lectiu en concret. A més, els docents podem tenir necessitat d'un altre tipus d'informació que tan sols els pot oferir l'Administració.

En qualsevol cas, el servei que ha posat en marxa la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports té com a receptor no només el col·lectiu docent de les Illes, sinó també els pares i mares, els estudiants o qualsevol persona interessada en temes relacionats amb el món educatiu. Certament, abans, la Direcció Provincial del Ministeri d'Educació a les Illes Balears era l'únic lloc dependent de l'Administració on adreçar-se. Seria bo recordar les penúries que vàrem sofrir tants ensenyants quan a Eivissa teníem molt mal de fer arribar a les notícies de la Direcció Provincial d'Educació, pel fet que ni a Eivissa ni a Menorca, supòs, no en parlem de Formentera, no n'hi havia cap delegació.

Amb l'assumpció de les competències, es planteja la necessitat de millorar aquest servei, tant en l'aspecte informatiu com en l'accessibilitat per a l'usuari, és a dir, s'havia de crear un sistema que pogués donar resposta a qüestions educatives més enllà de les relacionades directament amb l'administració competent, i per això aquest telèfon d'aquesta oficina sona molt sovint des d'Eivissa, perquè així em consta, per demanar qüestions relacionades moltes voltes indirectament amb l'educació, i val a dir que les referències que jo tenc, evidentment que té deficiències aquest servei, com tots, com les nostres administracions allà on treballam, però estic segur que ho fan de la millor manera, i personalment puc donar fe que és així, per exemple, s'hi pot demanar informació de beques d'altres institucions, actuacions d'altres conselleries relacionades amb la formació, i també era imprescindible que aquesta informació s'oferís en un únic punt que facilités a l'usuari la consulta, per això, també era important que l'Oficina s'adaptés a l'usuari i no l'usuari al centre informatiu.

Abans qui volia una informació del Ministeri ho havia de fer en horari de matí, quan la major part dels usuaris potencials d'aquest servei estudia o treballa i no pot perdre temps per anar directament o personalment a l'Oficina, o la seva feina li impedeix fer una trucada telefònica, i ho havia de fer perquè aquest era l'horari laboral dels funcionaris del Ministeri, i, com és lògic, ells complien el millor que sabien.

L'Oficina ha permès que hi pugui haver horari al matí i a la tarda, fins i tot dissabte al matí, però sobretot era molt important que hi hagués un servei centralitzat per als usuaris de Menorca i les Pitiüses, aquí no ens arriben, sortosament, ni xafarderies ni beneficències, ni maleficències, ni rumors, que, segons sembla, aquí són més abundosos, d'aquesta manera, aquests habitants de Menorca i de les Pitiüses tenim un número de telèfon on podem plantejar les nostres qüestions i demanar, fins i tot, documentació, que se'ns pot fer arribar al nostre domicili. De fet, les consultes telefòniques que s'han realitzat són la meitat de les consultes realitzades.

Ja no sé què haurien dit vostès si aquesta informació que hi ha aquí, a Ciutat de Mallorca, s'hagués posat també a Menorca, a Maó i a Ciutadella, a Eivissa i a Formentera, llavors no sé que haurien dit d'aquests milions, perquè en aquest parlament es parla massa poc dels problemes d'Eivissa, de Menorca i de Formentera, la millor part, és evident, (...) la dispersió i l'horari limitat d'abans i la situació actual... Perdó, la millora, per tant, és evident entre la dispersió i l'horari limitat d'abans i la situació actual.

Una dada que demostra que aquest servei era necessari és el nombre d'usuaris que han utilitzat l'Oficina, 12.665 persones entre el 27 de maig de l'any passat i el 29 de gener d'enguany. No ho oblidem, també és bo recordar-ho, perquè aquí només posam el model d'altres comunitats quan ens interessa, de les mateixes oficines d'informació, és cert que no m'he preocupat a mirar què costaven, en tenen comunitats com Madrid, Catalunya o Andalusia.

En relació amb l'afirmació que 90 milions anuals per a una Oficina informativa són una vertadera tirada de sous públics, també hi hem d'estar en desacord per diferents motius: El cost del servei està ajustat, la meitat d'aquest pressupost es destina al pagament dels salaris dels treballadors que fan feina a l'Oficina, i hem de recordar que hi ha un gerent titulat, etc.

No donaré tot el llistat de treballadors perquè el Sr. President està sent generós amb la meua actuació.

L'assumpció de transferències, els dubtes que aquest procés podia plantejar, la intenció de millorar el sistema educatiu, la intenció de fer més accessible a l'usuari la informació sobre el sistema educatiu, va obligar a crear una Oficina d'Informació Educativa que funcionés el més aviat possible, especialment amb vista a l'inici del primer curs gestionat per la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per aquesta raó, es va optar per la fórmula administrativa més àgil, negociat sense publicitat mentre es preparava el concurs públic a què fa referència la proposició no de llei.

Malgrat que no compartim les motivacions expressades a la Proposició no de llei i que mantenim que l'existència d'una Oficina d'Informació Educativa és necessària, el Govern, i jo en som el seu portaveu, no tendria cap inconvenient, cap ni un... Perdó, aquest diputat que els parla no tendria cap inconvenient en demanar a la Conselleria de Cultura que ajornés l'adjudicació d'aquest servei fins després de les eleccions, perquè vegin que no ens mou absolutament res que no sigui la qualitat i el bon servei als nostres ciutadans. Els serveis jurídics i econòmics de la comunitat autònoma estudiaran els mecanismes per dur a terme aquest ajornament, si n'és el cas.

Si aquestes meves modestes paraules escrites des d'Eivissa, lluny de les enveges i del mal temps, serveixen per donar suport a la feina que es fan en aquesta Oficina, les donaré per ben emprades.

En qualsevol cas, l'oferiment que els feim és el que els he dit, però també rebutjam la seva proposició no de llei. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Molts gràcies, Sr. Diputat.

Una qüestió d'clariment per part d'aquesta presidència, vostè presenta una transacció a la proposició no de llei?

Sr. Pons, per favor, guardi un poquet de respecte...

EL SR. MARÍ I TUR:

Sr. President, jo demanaria que es complís aquesta condició última, que els serveis jurídics i econòmics de la comunitat autònoma estudiaran els mecanismes per dur a terme aquest ajornament, i quan aquest diputat tenguí aquesta informació, llavors, no hi haurà cap inconvenient que, per urgència, cosa que desconec, es pugui tornar a portar aquí. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Idò, no és una transacció, sinó que és un comentari que fa a la cambra en plenari. El representant del Govern, supòs que haurà tengut en compte aquesta qüestió, però no podem sotmetre aquesta proposició excepte que sigui incorporada o admesa pel Grup Parlamentari Nacionalista i que retirin el punt primer.

Sr. Pons, té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS (Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista):

Gràcies, Sr. President. Bé, he d'agrir al grup dels Verds, d'Esquerra Unida i del PSOE que s'hagin afegit a aquesta reprovació del Govern per aquesta iniciativa de la creació de l'Oficina d'Informació Educativa; demostra que hi ha un bloc de sensatesa administrativa i econòmica important en aquesta cambra.

En referència al Sr. Joan Marí, jo li he de dir que em sembla admirable la seva capacitat de compaginar literatura i parlamentarisme, jo li he de reconèixer que en som incapaç, i sé que és un defecte personal ser incapaç de compaginar les dues coses, però no hi ha manera, i després també li he de dir que em resulta admirable la seva capacitat de ser o de fer-se l'ingenu davant aquesta qüestió, sobretot invocant la seva condició d'eivissenc.

Respecte de la llegenda que ens ha contat, prou interessant, jo li faria tan sols un comentari, que a mi em sembla que amb aquesta Oficina d'Informació Educativa el que ha passat és que vostès han fet colcar l'ase damunt els ciutadans i, a més a més, un ase que pesa 360 milions de pessetes, que, així mateix, deu ser un pes considerable, tenint en compte el que pesen els asens.

Jo li he de dir que he estat absolutament incapaç de trobar en la seva intervenció cap argument a favor de la necessitat de la creació i gestió d'aquesta oficina privada d'informació educativa, n'he estat absolutament incapaç, li puc assegurar que l'he escoltat amb atenció.

A més a més, m'ha sorprès, jo m'esperava que vostè em donaria tota una estadística, de xifres, d'usuaris, d'aquesta Oficina d'Informació Educativa, i ara ja començ a passar pena que no hi hagi entrat gairebé ningú el mig any llarg que funciona, i que simplement hi hagi hagut telefonades, de les quals un 50% han anat a parar al bar, i l'altre 50% han anat a parar a l'Oficina d'Informació Educativa.

D'altra banda, una cosa que ha fet vostè, en té el costum, jo ho entenc, és, sistemàticament, insinuar que qui intervé s'oblida de Menorca, d'Eivissa i de Formentera. Jo més a viat pens que és vostè qui se n'ha oblidat quan ha defensat l'Oficina d'Informació Educativa, que vostè ha qualificat de centralitzada, això sí, comunicada amb les altres illes per telèfon, en canvi, jo li voldria dir que, si no n'estic mal informat, a cada illa hi ha uns serveis educatius de l'administració educativa de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports que sí que deuen poder fer, directament, aquesta tasca d'informació als ciutadans i proveir-los d'informació, de documentació, i aquests locals oberts als ciutadans a diferents indrets de les nostres illes, fora cap dubte, són en els que jo pensava, perquè s'hi canalitzàs aquesta informació que, lògicament, consideram necessària.

D'altra banda, m'ha sorprès, o m'ha fet gràcia, quan vostè ha dit que la forma de contractació havia estat la de procediment negociat sense publicitat, és clar, aquest és un dels temes, negociat amb qui i per què amb aquest qui i no amb un altre qui, aquesta és una de les preguntes, i, evidentment, tota la documentació sol·licitada per diferents grups, que, segons sembla, la sol·licitud de documentació i d'informació ho ha estat absolutament generalitzada, precisament anava cap aquí.

Vostès, enlloc d'intentar explicar per què no han contestat i aprofitar l'ocasió per contestar totes les preguntes que no sabien, a les quals no s'havia donat resposta fins ara, s'han dedicat a fer una espècie de declaració filosòfica no sé què més de les grans qualitats i les grans virtuts d'aquesta Oficina d'Informació Educativa.

Jo crec que a partir de la (...) d'avui, tots nosaltres tenim dret a sospitar molt més que com ho fèiem fins ara sobre aquesta Oficina d'Informació Educativa, i el que han de fer vostès és proposar una esmena de transacció en la qual es digui que això queda anul·lat fins a la pròxima legislatura, i d'aquesta manera creurem que, de veritat, són capaços d'assumir els seus errors respecte d'aquesta qüestió, i d'aquesta manera ens creurem que de veritat no hi ha res obscur que permeti sospitar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Miri, aquí tots som molt aficionats a treure els mitjans de comunicació com a prova del que dem aquí, del que hi debatem. Casualment, jo cada dia llegesc tota la premsa, però especialment l'escripta en la nostra llengua, és la primera que compr, i hi vaig trobar un text, que és de divendres, 19 de febrer, on diu: "El concurs de licitació per tal de poder optar a l'explotació de l'Oficina d'Informació Educativa va ser publicat en el Bocaib com exigeix la llei i les bases marquen els requisits que els licitadors hauran de presentar, a més de les condicions de l'adjudicació. Tot realitzat segons marca la legalitat vigent. Això és el que diu aquest diari.

Sr. Pons, i li vull agrair que vostè sigui capaç de dir-me que som un diputat que sol mesclar la literatura amb la política, realment la meua vida és la literatura, i això de la política és circumstancial, que durarà el temps que al meu partit o a mi m'interessi. No sóc cap professional, sortosament, de la política. Però per donar-li la informació, que sembla que vostè necessita i que jo no li he donat, perquè el temps se m'ha acabat, li puc dir, per exemple, que la tipologia dels usuaris d'aquesta oficina són: pares 3.254, alumnes 4.388, professors 5.023, el que fa que els primers, els pares, són un 25,69, els alumnes un 34,64, i els professors un 39,66. Per canals de consulta són: preguntes presencials 6.623, 52,29%; telefòniques 6.016, 47,50%; e-mail 21; per correu 5. Endemés en aquesta oficina, com vostè sap molt bé, perquè li hauran donat el mateix que a mi, es dona un llistat de fulls informatius, de formació professionals, es dona el catàleg de títols de formació professional, les proves d'avaluació, els ensenyaments no escolaritzats, equiparacions i convalidacions, voluntariat educatiu, ensenyaments d'arts plàstiques i disseny, beques i ajudes, etcètera.

El meu grup entén, idò, que aquesta oficina dona un bon servei a la Comunitat Autònoma, i això és l'únic que busca la Conselleria o el Govern, que ha posat a la nostra disposició aquesta eina de feina i aquesta eina de consulta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acabat el debat, passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, es volen posar drets, per favor? Poden seure.

Vots en contra, es volen posar drets? Poden seure

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 26; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 513/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a cans perillousos.

Un momentet, abans que abandonin la sala.

Sí, Sra. Salom, pel Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Demanaríem que la Proposició no de llei 513/99, relativa a cans perillousos, fos ajornada.

EL SR. PRESIDENT:

Atesa la petició feta pel Grup Parlamentari Popular, s'ha de sotmetre a votació a la Cambra aquesta petició.

Vots a favor que sigui ajornada la Proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular 513? Vots a favor de l'ajornament, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

Vots en contra?

Abstencions? Poden seure, gràcies.

(Remor de veus)

Qui és que ha entrat ara?, n'Alorda.

A l'anterior votació també hi era?

Un moment.

Veiam, per favor. El resultat de la votació ha estat: 26 vots a favor, cap en contra, 26 abstencions.

Per tant, aquesta proposició no de llei queda ajornada.

A requeriment dels serveis de la Cambra, hi ha hagut un error en l'anterior votació, perquè no s'havia computat el Sr. Alorda, deman disculpen, i per tant s'haurà de repetir la votació, atès que el resultat real ha estat 26-26.

Tornam a passar a la votació de la Proposició no de llei del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Ho lament, però s'ha equivocat aquesta mesa i aquesta presidència a l'hora de donar el resultat. Per tant

Vots a favor de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, es volen posar drets, per favor? Poden seure, gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

Vots a favor, 26; en contra, 26. Per tant, s'ha produït empat. Tornam a passar a la votació.

Vots a favor de la proposició no de llei, es volen posar drets, per favor? Poden seure, gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

Abstencions?

Vots a favor, 26; en contra, 26, cap abstenció. Per tant, en haver-se produït empat per segona vegada, se suspèn la sessió.

EL SR. PRESIDENT:

Recomençam la sessió, i passam a la tercera votació.

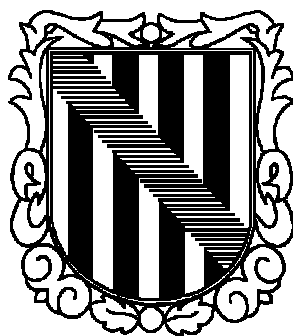
Vots a favor, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

Vots en contra? Poden seure, gràcies.

Abstencions?

Per tant: vots a favor, 26; en contra, 26. No queda aprovada, idò, aquesta proposició no de llei, queda rebutjada la proposició no de llei.

I no havent-hi més assumptes que tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma